

Arrest

nr. 275 868 van 10 augustus 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. GHYMERS
Ernest Allardstraat 45
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat mr. M. KIWAKANA, die *loco* mr. C. GHYMERS verschijnt, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 23 april 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 24 april 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 december 2019 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op 12 augustus 2020 bereikt verzoeker de leeftijd van achttien jaar. Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 23 maart 2021 en op 15 juni 2021.

1.3. Op 25 oktober 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 oktober 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en christen te zijn. U bent geboren op (...) 2002 te Monrovia, alwaar u samen met uw moeder en zus in Jacob town woonachtig was. Uw vader stierf voor uw geboorte. Kort nadat u op 6-jarige leeftijd school aanvatte, brak uw moeder haar benen bij een ongeluk en konden u en uw zus niet langer naar school omdat er onvoldoende geld was. Nadat jullie omwille van achterstallige huur uit huis werden gezet, namen jullie in 2008 intrek in het huis van de vriend van uw moeder M.(...), in Amakashi, Jacob Town. Na jullie verhuis ging u opnieuw af en toe naar school, tot 2015, wanneer M.(...) besloot dat u te oud was geworden om naar school te gaan en hij het geld nodig had om zijn kinderen, Ma.(...) en L.(...), naar school te sturen. Het was ook na de geboorte van uw broer L.(...) dat M.(...) zijn houding jegens u en uw zus begon te veranderen en hij jullie begon te slaan, tot op het moment dat uw zus, wanneer u 7-8 jaar oud was, het huis verliet.

Nadat u stopte met school werd u in 2015 tweemaal door M.(...) verplicht om goederen te verkopen op straat. U werd telkens door de politie gevat omdat u als minderjarige niet was toegelaten om op straat zaken te verkopen en met lege handen, zonder geld of goederen, huiswaarts gestuurd. Wanneer u terugkeerde, werd u door M.(...) geslagen. De eerste keer mocht u twee dagen niet in het huis eten. Twee weken later gebeurde het opnieuw en ditmaal sloeg M.(...) u met een stok en hield hij een heet mes op uw pols. Ook uw moeder werd door hem geslagen wanneer ze M.(...) trachtte tegen te houden. Daags nadien besloot u om het huis te verlaten. U belandde op straat en vijf dagen later probeerde uw moeder, die via een buurvrouw F.(...) wist waar u zich bevond, u te overtuigen om huiswaarts te keren, wat u weigerde. In november 2016 keerde u één nacht terug naar het huis van M.(...), die de nacht niet thuis zou spenderen, omdat u ziek was. Uw moeder gaf toen aan u naar het huis van uw oom langs vaderszijde Fo.(...) in Chicken Factory te zullen sturen.

Daar aangekomen, werd u door uw oom verplicht om u te bekeren tot de islam en naar de moskee te gaan. Wanneer u weigerde, werd u door uw oom geslagen. Nadat u herhaaldelijk weigerde om mee te gaan naar de moskee, werd u door uw oom geslagen terwijl u door vier van zijn vrienden in bedwang werd gehouden. Enkele dagen later, wanneer u zich beter voelde, ging u naar uw moeder aangezien u nergens anders heen kon gaan en legde u uit wat gebeurde met uw oom. Uw moeder, die inmiddels trouwde met uw stiefvader M.(...), wilde niet luisteren naar uw verhaal en beval u om terug te keren naar uw oom. Aangezien ze niet wilde scheiden van haar echtgenoot M.(...) kon ze u immers niet helpen. Omdat u niet wilde terugkeren naar het huis van uw oom, belandde u opnieuw op straat. Twee dagen later werd u door twee personen, gestuurd door uw oom, die volgens uw verklaringen voor de overheid werkt en geld heeft, opnieuw naar het huis van uw oom gebracht. Na drie dagen opgesloten te hebben gezeten in het huis van uw oom werd u naar een Koranschool gebracht, 45 minuten tot een uur per auto van de woonplaats van uw oom. In de Koranschool bleef u weigeren om de koran te leren en na een maand sloeg u erin om te ontkomen. Na uw ontsnapping ging u naar uw vriend La.(...) met wie u op 15 mei 2017 het land verliet.

U reisde samen met uw vriend via Guinee en Mali naar Algerije waar jullie enkele maanden verbleven. Vervolgens reisden jullie begin april 2018 verder naar Libië waar jullie elk afzonderlijk in de gevangenis werden geplaatst. U kon via een Arabische man H.(...), die u als werkracht inzette op zijn landbouwgronden, de gevangenis verlaten. H.(...) regelde, na een à twee maanden verblijf bij hem, uw oversteek naar Europa. U werd vervolgens naar Spanje gebracht waar u enkele maanden, tot midden maart 2019, verbleef en werd behandeld voor TBC. Aangezien u niet in Spanje wilde blijven, reisde u via Frankrijk naar België waar u 24 april 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer vreest u door uw oom om het leven te zullen worden gebracht omdat u weigerde u te bekeren tot de islam.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) een originele geboorteakte, bestaande uit vier pagina's, (2) een medisch attest ter vaststelling van slagen en verwoningen (Dr. Pi.(...), dd. 10/03/2020), (3) een attest van Eternal Life Ministries (Pst. M.(...) Z.(...) J.(...) dd. 08/01/2020), (4) een attest van Christ Embassy (dd. 13/09/2020), (5) een psychologisch rapport (Dr. B.(...) A.(...) N.(...), dd. 22/04/2021), (6) een attest van de kinesist (S.(...), dd. 28/04/2021) en (7) opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming (dd.24/04/2019) minderjarig was en u bijgevolg werd bijgestaan door een voogd en u prioritair werd gehoord door een medewerker van de cel minderjarigen en kwetsbare personen, rekening houdend met uw leeftijd, maturiteit en onderwijsniveau.

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u op 12 augustus 2020 meerderjarig bent geworden waardoor ook de voogdij ten einde kwam (zie 'Fin de la tutelle exercée par Madame M.(...) M.(...)-B.(...)' L.(...) dd. 18/12/2020) en het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, niet langer op u werd toegepast. Dit betekende ook dat u op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) niet diende te worden gehoord door een medewerker van de cel minderjarigen.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart Liberia te hebben verlaten omdat u zich van uw oom langs vaderszijde diende te bekeren tot de islam en u, bij aanhoudende weigering, door hem werd mishandeld. **Er dient echter te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geenszins geloofwaardig zijn, waardoor ook uw vrees bij terugkeer door uw oom om het leven te zullen worden gebracht niet kan overtuigen.**

Volgens uw verklaringen woonde u tot 2008 samen met uw moeder en zus in Jacob town, waarna jullie omwille van financiële tekortkomingen intrek namen in het huis van de vriend van uw moeder M.(...), die in Amakashi, Jacob town woonde.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw onwetendheid wat betreft uw familie. Bij uw verklaringen omtrent uw familie dienen immers enkele belangrijke kanttekeningen te worden geplaatst die – zelfs voor een jong persoon - getuigen van een erg onaannemelijke onwetendheid. U verklaart uw vader nooit te hebben gekend aangezien hij tijdens de oorlog, voor uw geboorte dan wel wanneer u klein was, overleed (zie fiche Niet-Begeleide-Minderjarige-Vreemdelinge (NBMV) 'famille') Van uw familie langs vaderszijde kent u enkel uw oom Fo.(...), bij wie u verklaart te hebben verbleven. Gevraagd naar andere familieleden van uw vader, stelt u slechts één persoon te kennen (zie notities van het persoonlijk onderhoud (verder notities) dd. 23/03/2021, p. 27-28). U weet bovendien niet waar uw vader werd geboren, noch wat zijn beroep was (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), vraag 15A). Evenmin kan u duiden tot welke etnische groep u behoort aangezien u werd opgevoed door uw moeder die enkel Engels met jullie sprak en u de stam van uw vader niet kan kennen aangezien u uw vader niet zag en uw moeder het u niet uitlegde (zie notities dd. 23/03/2021, p. 10). Ook over uw familie langs moederszijde heeft u geen informatie. **Dienaangaande dient niet in het allerminst opgemerkt dat wat betreft de herkomst van uw moeder u geheel tegenstrijdige verklaringen aflegt.** In de fiche NBMV liet u optekenen dat uw moeder, geboren als Liberiaans staatsburger te Monrovia, in **Conakry, Guinee** verblijft (zie fiche NBMV 'famille'). Voor de DVZ verklaarde u dat uw moeder, geboren in Guinee en verblijvende in Monrovia, zowel de Guineese als de Liberiaanse nationaliteit heeft en haar etnische afkomst 'Guinee' is (zie verklaring DVZ, vraag 15a). Nog voor de DVZ bevestigt u – wanneer wordt gevraagd naar de etnische afkomst van uw ouders – dat uw moeder Guineese is (zie verklaring DVZ, vraag 6d). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat uw moeder in Monrovia verblijft (zie notities dd. 23/03/2021, p. 28). U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of het klopt dat uw moeder is geboren in Guinee, stelt u dat uw moeder Liberiaanse is en vraagt u zichzelf vervolgens luidop af of ze geboren is in Guinee, om tot slot te besluiten dat ze Liberiaanse is. Gevraagd of ze enkel de Liberiaanse nationaliteit heeft, geeft u aan enkel te weten dat ze de Liberiaanse nationaliteit heeft, ze Louma (Lorma) spreekt en altijd naar Lofa County gaat. U ermee geconfronteerd voor de DVZ te hebben verklaard dat uw moeder Guineese is, herhaalt u dat ze de Liberiaanse nationaliteit

heeft, waarmee u geenszins weet te duiden waarom u voor de DVZ heeft verklaard dat ze ook de Guineese nationaliteit heeft. U bijgevolg gevraagd waarom u voor de DVZ verklaarde dat uw moeder naast de Liberiaanse ook de Guineese nationaliteit heeft, stelt u te denken dat men u vroeg naar de geboorteplaats van uw moeder waarop u antwoordde dat ze geboren is in Guinee maar de Liberiaanse nationaliteit heeft – waarmee u nog steeds niet verklaart waarom er in de verklaring DVZ te lezen staat dat uw moeder ook de Guineese nationaliteit heeft. Op de vraag of uw moeder ooit in Guinee woonde, antwoordt u daar niet veel over te weten en herhaalt u enkel te weten dat uw moeder geboren is in Guinee, altijd naar Lofa county gaat en de Liberiaanse nationaliteit heeft. Gevraagd of uw moeder ooit naar Guinee ging, stelt u dat ze altijd naar Lofa County, in Liberia ging. Of uw moeder nog familie heeft in Guinee weet u niet (zie notities dd. 23/03/2021, p. 29-30). Door te volharden in de bewering dat uw moeder geboren is in Guinee, maar wel de Liberiaanse nationaliteit heeft, weet u echter de vastgestelde frappante tegenstrijdigheid wat betreft de dubbele nationaliteit van uw moeder niet op te helderen. Eveneens gevraagd waarom u in de fiche NBMV verklaarde dat uw moeder in Conakry, Guinee verblijft, geeft u aan dat de interviewer u toen niet heeft begrepen en u aan uw advocaat heeft gezegd dat uw eerste interview niet goed was. Bovendien toonde u uw geboorteakte aan uw advocaat teneinde zekerheid te verschaffen wat betreft de Liberiaanse nationaliteit van uw moeder. Verder tijdens het eerste persoonlijk onderhoud komt u terug op voorgaande kwestie door te stellen dat het Engels van de interviewer niet zo goed was wat de communicatie bemoeilijkte en uw advocaat te hebben gemeld dat er fouten waren wat betreft de religie, woonplaats en geboorteplaats van uw moeder (zie notities dd. 23/03/2021, p. 33). Ook op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud – wanneer u wordt gevraagd of u iets wenst toe te voegen – stelt u dat er een fout werd gemaakt wat betreft de nationaliteit van uw moeder en herhaalt u dat ze van Liberia en niet van Guinee is. U herhaalt de geboorteakte aan uw advocaat te hebben getoond die bevestigde dat uw moeder van Liberia is. U om een verklaring gevraagd in de fiche NBMV te hebben aangegeven dat uw moeder in Conakry, Guinee verblijft, omschrijft u geheel naast de kwestie de omstandigheden na aankomst in België. U opnieuw gevraagd waarom werd neergeschreven dat uw moeder in Conakry, Guinee is/was, verklaart u dat de persoon die het interview afnam de fout maakte en verwijst u opnieuw naar de geboorteakte waarop staat dat uw moeder de Liberiaanse nationaliteit heeft. U erop gewezen dat uw antwoord niet verklaart hoe het komt dat in de fiche NBMV als verblijfplaats van uw moeder Conakry, Guinee staat, stelt u dat niet te hebben gezegd. U geeft verder nog aan dat de vermelding van de Guineese nationaliteit van uw moeder u stress bezorgt en u dat niet heeft gezegd (zie notities dd. 23/03/2021, p. 40-41). Het louter ontkennen eerdere verklaringen te hebben afgelegd, of de schuld in de schoenen schuiven van de interviewer, kan echter voornoemde tegenstrijdigheid niet justifiëren aangezien meermaals, op verschillende tijdstippen (fiche NBMV – verklaring DVZ) werd verwezen naar de Guineese herkomst/nationaliteit en verblijfsplaats van uw moeder in (Conakry) Guinee. Bovenstaande frappante tegenstrijdigheid wat betreft de herkomst/nationaliteit en verblijfplaats van uw moeder blijft bijgevolg onverminderd gelden. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat u bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS, gevraagd hoe het interview voor de DVZ verliep, enkel de religie van uw moeder wenste toe te voegen en overigens geen opmerkingen of correcties wilde aanbrengen wat betreft uw vorige interview(s). U liet hier na om eerder afgelegde verklaringen die uws inziens niet correct zouden zijn genoteerd, aan te halen en te corrigeren (zie notities dd. 23/03/2021, p. 3-4). Dat u dan, nadat u geconfronteerd werd met bovenstaande tegenstrijdigheden, plots wél gewag maakt van fouten in het verslag van dit interview, alsook plots oppert dat de persoon die van u het interview afnam, gebrekkig Engels zou hebben gesproken en er communicatieproblemen waren, weet hoegenaamd niet te overtuigen. Gezien u in eerste instantie geen enkele opmerking had in verband met de interviews voor DVZ, en enkel verklaarde dat de religie van uw moeder niet werd genoteerd, maar verder geen opmerkingen had wanneer u gevraagd werd of u nog iets wilt zeggen of toevoegen in verband met uw interview voor DVZ, is het geenszins ernstig te nemen dat u later, ter verschoning van manifeste tegenstrijdigheden met de verklaringen afgelegd voor de DVZ waarmee u geconfronteerd werd, plots beweert dat er vanalles misliep tijdens het interview aldaar, en het verslag van het interview meerdere fouten zou bevatten. **Uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft de nationaliteit/herkomst van uw moeder en haar (recente) verblijfplaats, tasten de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten ernstig aan daar uw moeder hierin een spilfiguur vormt.** De tegenstrijdige verklaringen wat betreft de herkomst/nationaliteit en verblijfplaats van uw moeder dienen overigens samen te worden gelezen met uw verklaringen omtrent uw zus (zie infra). Wat verder uw familie langs moederszijde betreft weet u niet of er nog broers of zussen van uw moeder leven aangezien u enkel de broer van uw vader kent. Gevraagd hoe het komt dat u de familie van uw moeder niet kent, geeft u aan dat uw moeder niet heeft uitgelegd wat er gebeurde en of ze al dan niet familie heeft. U voegt toe dat uw moeder begon te huilen wanneer ze iets over uw vader aan uw zus vertelde, waarna ze er niet meer over begon (zie notities dd. 23/03/2021, p. 30). Het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat uw moeder geen hulp kreeg van familie en alles deed voor u en uw zus. U nogmaals gevraagd of uw moeder hulp kreeg van haar familie, stelt u daar niets over te weten en haar nooit iets te hebben gevraagd.

Op de vraag wat u weet over de familie van uw moeder, geeft u aan niets te weten over haar familie. Gevraagd hoe dat komt, antwoordt u uw moeder te hebben gevraagd naar uw vader waarop ze antwoordde dat hij tijdens de oorlog stierf en dat ook haar grote zus tijdens de oorlog overleed. Meer vertelde uw moeder niet over uw vader aangezien ze steeds begon te huilen wanneer hij ter sprake kwam omdat hij een goed man was. Of de ouders van uw moeder nog leven, weet u niet. Bovendien vertelde uw moeder u niet over andere broers of zussen die ze heeft (zie notities dd. 15/06/2021, p. 9-10).

Ook wat betreft uw stiefvader M.(...), die reeds een relatie had met uw moeder voor jullie in 2008 intrek namen in zijn huis in Amakishi, Jacob town , heeft u weinig tot geen informatie. Uit de verklaring DVZ blijkt dat u niet weet wanneer en waar M.(...) is geboren, hij de Liberiaanse nationaliteit heeft, als chauffeur werkt en in Monrovia verblijft (zie verklaring DVZ, vraag 15B). Of M.(...) nog kinderen heeft, buiten de kinderen die hij had met uw moeder, weet u niet (zie notities dd. 23/03/2021, p. 32). Gevraagd wat u weet over de familie van M.(...), geeft u aan de familie niet te kennen. Of zijn ouders nog leven weet u niet aangezien hij u nooit vertelde over zijn ouders. Gepeild naar zijn broers of zussen geeft u aan hen nooit te hebben gezien. U weet evenmin of hij eerder al trouwde en enkel te hebben gezien dat hij naar uw moeder kwam. Gevraagd hoe het komt dat u niets weet over zijn familie, geeft u aan dat hij nooit iets heeft uitgelegd over zijn familie waardoor u niets over hen kan weten. U weet wel dat hij als vrachtwagenchauffeur werkte (zie notities dd. 15/06/2021, p. 8).

Wat betreft uw zus dient eveneens opgemerkt dat uw verklaringen tekortschieten. U verklaart dat uw zus Ma.(...), het eerste persoonlijk onderhoud 23 jaar en het tweede persoonlijk onderhoud 21 jaar oud (zie notities dd. 23/03/2021, p. 14 en dd. 15/06/2021, p. 5) het huis van M.(...) verliet wanneer u 7 à 8 jaar oud was [dus in het jaar 2009 - 2010, gezien de door u verklaarde geboortedatum]. Gevraagd waar ze nu is, geeft u aan dat ze nu in Guinee woont. Het dient opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde dat uw zus in Monrovia verblijft (zie verklaring DVZ, vraag 17). Sinds wanneer ze in Guinee verblijft, weet u niet aangezien u geen contact meer had met uw zus nadat ze het huis van M.(...) verliet. Gevraagd hoe het komt dat u haar niet meer zag, stelt u dat uw moeder uw zus (volgens M.(...) een bastaardkind) na haar vertrek niet mocht zoeken van M.(...) en jullie (u, uw moeder en broertje L.(...)) uit huis zouden worden gezet indien ze dat wel zou doen. Nogmaals gevraagd wanneer ze naar Guinee ging, herhaalt u sinds 'het' lang geleden gebeurde, uw zus niet te hebben gezien en via een Facebooktelefoon die u had wanneer u naar Algerije ging, in contact te zijn gekomen met uw pastoor M.(...) Z.(...) in Liberia. De telefoon waarop u een Facebook account (Sa.(...) Se.(...) J.(...) | Facebook) aanmaakte, leende u van uw vriend La.(...) met wie u Liberia verliet (zie notities dd. 25/06/2021, p. 6). De pastoor gaf aan contact te hebben met uw zus en gaf u het nummer van een vriend van uw zus in Guinee. U belde het nummer, het nummer ging over en de vriend van uw zus antwoordde en u zei 'het is Al.(...), kan ik aub met mijn zus praten' – waarop de persoon u vroeg wie uw zus was en u 'Ma.(...) Se.(...) antwoordde waarna u met uw zus praatte. Het tweede persoonlijk onderhoud verduidelijkt u uw pastoor een vriendschapsverzoek op Facebook te hebben gestuurd en dat hij het nummer van uw zus – niet van een vriend van uw zus – gaf. Hoe de pastoor in contact kwam met uw zus, werd u niet gezegd (zie notities dd. 15/06/2021, p. 6-7). U verklaart kortom het nummer van uw pastoor te hebben gehad, dan wel hem een vriendschapsverzoek op Facebook te hebben gestuurd waarna hij u een nummer van een vriend van uw zus, dan wel het nummer van uw zus gaf. U bevestigt pas na uw vertrek uit Liberia, wanneer u in Algerije was, in contact te zijn gekomen met uw zus en in Liberia geen contact met haar te hebben gehad. Gevraagd hoe het komt dat u in Liberia geen contact had met uw zus, antwoordt u steeds in het huis te zijn geweest en dat het moeilijk was om buitenshuis te gaan aangezien u erg bang was van de echtgenoot van uw moeder. Nog een andere verklaring die u biedt, is dat u niemand kende in Liberia en uw moeder alles voor u deed. (zie notities dd. 23/03/2021, p. 14-15). Het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dat het heel moeilijk was om in contact te komen wanneer u in het huis van M.(...) woonde omwille van de manier waarop hij u als slaaf behandelde. Bovendien hadden zowel u als uw moeder geen telefoon in huis en was het erg moeilijk om een telefoon te verkrijgen en het was moeilijk om ergens heen te gaan (zie notities dd. 15/06/2021, p. 6). Waarom u van M.(...) het huis niet mocht verlaten – wat u meermaals aanhaalt, weet u echter niet te duiden. U gevraagd waarom M.(...) u het huis niet meer liet verlaten [om naar de kerk te gaan] stelt u dat uw moeder het geld dat ze van M.(...) kreeg aan u en uw zus gaf teneinde een auto te nemen om naar de kerk te gaan en u, na het vertrek van uw zus, niet naar de kerk kon gaan omdat u een serieus probleem had met M.(...) en het voor u erg moeilijk was om het huis te verlaten. Daar u geen antwoord gaf op de vraag, wordt u dezelfde vraag nogmaals gesteld, waarop u aangeeft wanneer u M.(...) in het huis zag aan zijn gezicht te hebben gezien dat hij u iets wilde aandoen en u altijd bang was. Een verklaring waarom u van M.(...) het huis hoegenaamd niet meer zou hebben mogen verlaten, geeft u niet. Overigens dient opgemerkt dat u verklaart tot 2015, na het vertrek van uw zus, occasioneel naar school te zijn gegaan wat impliceert dat u wel werd toegelaten om het huis te verlaten. U voegt toe niet langer naar de kerk te hebben kunnen gaan omdat uw moeder u geen geld meer gaf om de bus te nemen (zie notities dd.

15/06/2021, p. 10). Het dient opgemerkt dat u elders heeft verklaard na het vertrek van uw zus af en toenaar de kerk te zijn gegaan (zie notities dd. 23/03/2021, p. 24). Nadat u na het vertrek van uw zus stopte met naar de kerk te gaan, had u geen contact meer met uw pastoor. Gevraagd waarom u niet via uw pastoor in Liberia in contact kon komen met uw zus, wanneer u zelf nog in Liberia was, herhaalt u dat het erg moeilijk was om het huis te verlaten en u altijd bang was voor uw stiefvader (zie notities dd. 23/03/2021, p. 16). Het dient echter opgemerkt dat het zeer onaannemelijk is dat u na al die tijd op die manier in contact zou zijn gekomen met uw pastoor. **U verklaart immers na het vertrek van uw zus, wanneer u 7 à 8 jaar oud was, niet meer naar de kerk 'Eternal Life Ministry' van pastoor M.(...) Z.(...) te zijn gegaan (zie notities dd. 15/06/2021, p. 9-10) waardoor het ten zeerste verwondert en het geenszins aannemelijk is dat u jaren later, in 2017, wanneer u niet langer in Liberia was, met diezelfde pastoor, die u slechts kende als kind, via Facebook, een medium dat u eerder niet gebruikte, in contact zou zijn gekomen. Hoe deze pastoor dan op de hoogte zou zijn geweest van de verblijfplaats van uw zus [Guinee] en zelfs in het bezit zou zijn geweest van haar contactgegevens, blijft evenzeer een mysterie waarvoor u geen enkele opheldering weet te verschaffen - dit, hoewel u zowel in contact staat met uw zus, als met uw pastoor.**

Dat u overigens verklaart uw zus nooit meer te hebben gezien nadat ze het huis van M.(...) verliet (zie notities dd. 25/06/2021, p. 7) sluit niet aan bij de verklaringen die u heeft afgelegd in het kader van uw psychologische opvolging. In het door u neergelegde attest van 22 april 2021, opgesteld door Dr. B.(...) A.(...) N.(...) staat dat u en uw zus, nadat u op 12-jarige leeftijd op straat werd gegooid, straatkinderen werden. Uw moeder probeerde jullie tevergeefs naar huis te brengen. U spendeerde een tijd bij een oom langs vaderszijde die u oplegde de moskee te bezoeken en u trachtte te doen bekeren, waartegen u zich verzette waardoor u opnieuw op uzelf was toegewezen. Vervolgens wordt gesteld dat u geen andere toevlucht had waardoor 'le frère et la soeur cherchent alors un moyen pour survivre'. Uw zus ging naar Guinee en u sloot u aan bij een vriend die u voorstelde te migreren naar Libië. **Uw verklaringen bij uw psycholoog wijken af van uw verklaringen in het kader van de asielprocedure, voor de DVZ en tijdens de persoonlijke onderhouden op het CGVS, waardoor wederom de geloofwaardigheid ervan ernstig wordt aangetast.**

Het spreekt bovendien tot de verbeelding dat u niet meer informatie heeft betreffende het besluit van uw zus om naar Guinee te gaan. Wanneer uw zus naar Guinee ging, weet u niet. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd of uw zus na haar vertrek uit het huis nog in Liberia bleef of meteen naar Guinee ging, stelt u dat niet te kunnen zeggen aangezien u het niet weet. Waarom uw zus naar Guinee ging, weet u evenmin daar u enkel met haar praatte wanneer u reeds in Algerije was. Gevraagd of er een reden was waarom ze naar Guinee ging en niet in Liberia bleef, verklaart u dat uw zus enkel uw moeder kende in Liberia en ze vrienden had in Guinee.

Om verduidelijking gevraagd wat betreft de vrienden, herhaalt u in Algerije te zijn geweest wanneer u in contact kwam met uw zus die u vertelde dat ze in Guinee was (zie notities dd. 23/03/2021, p. 15). Het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd of uw zus mensen kende in Guinee, verklaart u dat niet te kunnen zeggen maar dat ze aangaf bij vrienden in Guinee te zijn (zie notities dd. 15/06/2021, p. 6). **Wederom dient opgemerkt dat uw onwetendheid omtrent uw zus niet aannemelijk is en het uw algehele geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de geopperde vervolgingsfeiten aantast.** U verklaart ten slotte momenteel alleen nog contact te hebben met uw zus in Guinee en met uw pastoor in Liberia. Met uw moeder, stiefvader en oom heeft u sinds uw vertrek uit Liberia geen contact gehad (zie notities dd. 15/06/2021, p. 9). Echter uit uw Facebookpagina blijkt dat O.(...) K.(...) J.(...), afkomstig van Gbatala, Bong, Liberia, u op (...) 2020 een gelukkige verjaardag wenst, waarop verschillende verjaardagswensen volgen en u reageert 'Thanks [emojis] you so much bloodline and may God bless you en give you a lot more and long life'. Dit doet minstens het vermoeden rijzen dat u wel nog in contact staat met personen in Liberia wat opnieuw niet alleen uw algehele geloofwaardigheid maar ook de geloofwaardigheid van uw profiel en de vermeende vervolgingsfeiten aantast (zie administratief dossier).

Tenslotte dient dienaangaande opgemerkt dat gezien uw tegenstrijdige verklaringen omtrent de Guineese nationaliteit/herkomst en verblijfplaats van uw moeder en uw verklaring dat uw zus eveneens in Guinee verblijft, waar ze bij vrienden zou zijn, het vermoeden bestaat dat u enige met connectie met Guinee tracht te verdoezelen.

Volgens uw verklaringen ging u, nadat uw zus het huis verliet, nog naar school tot 2015. Nadat u stopte met school werd u tweemaal gevat door de politie nadat M.(...) u de straat op stuurde om goederen te

verkopen. Nadat u de tweede keer zwaar werd aangepakt door M.(...), verliet u het huis en woonde u op straat, tot u in november 2016 intrek nam in het huis van uw oom.

Ook wat betreft bovenstaande dient opgemerkt dat uw verklaringen niet kunnen overtuigen. Zo dient vooreerst opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de lengte van uw verblijf op straat niet eensluidend zijn. Het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd hoe lang u op straat leefde, geeft u eerst aan vijf dagen ofzo op straat te hebben geleefd, waarna u stelt dat een buurvrouw F.(...) na drie dagen naar uw moeder ging en uw moeder in november 2016 met de broer van uw vader praatte en u diezelfde tijd naar het huis van uw oom ging. Gevraagd wat u deed nadat u het huis van uw moeder in 2015 verliet en vooraleer u in november 2016 naar uw oom ging, geeft u aan het huis vroeg 2015 te hebben verlaten en op straat te hebben geleefd alwaar u op de markt sliep. Gevraagd of u van 2015 tot november 2016 op straat woonde, geeft u aan 'lange tijd' op straat te zijn geweest. U erop gewezen eerder te hebben verklaard vijf dagen op straat te zijn geweest, geeft u aan dat uw moeder na vijf dagen samen met F.(...) naar u toe kwam en vanaf het moment dat u het huis verliet in 2015 tot november 2016 op straat te zijn geweest. U het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd of u uw familie zag wanneer u op straat woonde, verwijst u naar de keer dat uw moeder kwam, met u praatte en u aanspoorde om naar huis te gaan, maar het slechts één keer was. Wanneer u echter wordt gevraagd of u uw moeder op andere momenten zag, blijkt uit uw verklaringen dat u 'op een dag in 2016' een tweede keer werd benaderd door uw moeder wanneer u ziek was, u één nacht meeking naar huis en daags nadien naar uw oom werd gebracht (zie notities dd. 23/03/2021, p. 20-24). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd hoe vaak u uw moeder zag wanneer u op straat leefde, verwijst u naar de eerste keer dat ze met F.(...) kwam en u weigerde terug te keren naar huis en een tweede keer na enkele maanden, wanneer u ziek was – verwijzende naar eerder vermelde gebeurtenis (zie notities dd. 15/06/2021, p. 14). Die tweede keer vond echter volgens uw verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet na enkele maanden, dan wel in november 2016, anderhalf jaar na uw vertrek uit het huis plaats. U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd hoe lang u op straat woonde, geeft u aan 'lange tijd' op straat te zijn geweest en de straat te hebben verlaten wanneer uw moeder een tweede keer met u kwam praten (zie notities dd. 15/06/2021, p. 13). **Uw inconsistente verklaringen over de duur van uw verblijf op straat, tasten de geloofwaardigheid ervan aan.** Dienaangaande dient ook te worden gewezen op uw verklaringen, zoals neergepend in het psychologisch attest, omtrent uw zus (zie supra). Vervolgens is het geenszins aannemelijk dat u toevallig de twee keer dat uw stiefvader u de straat opstuurde om goederen te verkopen, zou zijn aangehouden door de politie terwijl u van begin 2015 tot november 2016 op straat zou hebben geleefd zonder in aanraking te komen met de ordediensten. Om een verklaring gevraagd waarom u niet werd gearresteerd wanneer u lange tijd op straat zou hebben gewoond, herhaalt u lange tijd op straat te hebben gewoond, van 2015 – waarna u de vraag ter verduidelijking wordt herhaald en u stelt geen problemen te hebben gehad met de politie en geen politie te hebben gezien. U ermee geconfronteerd dat bovenstaande bevreemdend is, verklaart u uiteindelijk dat in uw land minderjarigen geen dingen mogen verkopen op straat (zie notities dd. 23/03/2021, p. 25), wat onvoldoende verklaring vormt aangezien u anderhalf jaar diende te overleven op straat – terwijl u wel toevallig de twee keer dat u dingen op straat zou hebben verkocht op bevel van uw stiefvader, zou zijn aangesproken door de politie.

Tenslotte dient opgemerkt dat u voor de DVZ niet verklaarde lange tijd op straat te hebben geleefd. U stelde immers het volgende: 'Ik woonde bij mijn moeder. Haar man, hij had twee kinderen met mijn moeder. Hij stuurde hen naar school. Ik ging niet naar school omdat hij zei dat ik niet een kind was volgens hem. Hij wilde geen geld uitgeven om mij naar school te laten gaan. Hij gaf me dingen om te verkopen op de straat. Als ik dat niet deed, wou hij mij geen eten geven. De eerste keer dat ik ging, arresteerde de politie mij. Ze zeiden dat ik niet op straat mocht zijn maar thuis moest zijn of op school. Toen ik thuiskwam, vroeg hij het geld van wat ik verkocht. Ik zei dat de politie mij arresteerde. Hij begon me te slaan en zei dat ik loog, dat ik het geld verstoopt had. De tweede keer gebeurde dat opnieuw. De politie arresteerde mij weer nadat hij mij dingen liet verkopen. Hij sloeg me weer en zei dat ik het geld verstoopt had. Mijn moeder sprak met de broer van mijn vader om mij naar school te laten sturen. Nadat ik naar mijn oom ging in 11.2016...' (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Vraag 1 van de vragenlijst verwijst u eveneens naar de twee arrestaties maar stelt niet te weten wanneer het was, terwijl u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart dat de twee arrestaties plaatsvonden in 2015 (zie notities dd. 23/03/2021, p. 19). De lange periode dat u op straat zou hebben gewoond – van begin 2015 tot november 2016 – vermeldt u voor de DVZ niet.

Volgens uw verklaringen nam u vervolgens in november 2016, nadat u ziek was geworden en door uw moeder gedurende één nacht in het huis werd ondergebracht, intrek in het huis van uw oom langs vaderszijde in Cheeky Factory. Daar aangekomen diende u zich te bekeren tot de islam en de moskee te bezoeken, wat u weigerde te doen. Uw aanhoudende weigering resulteerde in mishandeling door uw oom

waardoor u terugkeerde naar uw moeder. Aangezien uw moeder u niet kon helpen, belandde u opnieuw op straat en twee dagen later werd u gevat door twee vrienden van uw oom die u terug naar het huis van uw oom brachten. Vervolgens werd u naar een Koranschool gebracht waar u een maand verbleef vooraleer u erin slaagde om te ontsnappen en u naar uw vriend La.(...) ging.

Uw verklaringen omtrent het verblijf bij uw oom, de verplichte bekering tot de islam die resulteerde in mishandeling door uw oom en uw verblijf in de Koranschool kunnen echter niet overtuigen, waardoor ook geen geloof kan worden gehecht aan de, overigens enige, geuite vrees bij terugkeer naar Liberia, namelijk de vrees door uw oom te zullen worden gedood. Vooreerst dient opgemerkt dat u ook over uw oom bijzonder weinig weet te vertellen. U geeft aan bij uw oom langs vaderszijde Fo.(...), in Chicken Factory, Jacob Town te hebben gewoond van november 2016 tot april 2017 (zie notities dd. 23/03/2021, p. 12). Langs vaderszijde kent u enkel uw oom en geen ander familielid. Gevraagd waarom u niet eerder naar uw oom ging, stelt u dat uw oom voor de overheid werkt en u geen contact met hem had maar dat uw moeder zei altijd contact te hebben gehad met hem. U ermee geconfronteerd lange tijd op straat te hebben gewoond en nogmaals gevraagd waarom u niet eerder naar uw oom ging, herhaalt u geen contact met hem te hebben gehad en niet te hebben geweten dat uw moeder contact had met hem. Op de vraag hoe het komt dat u eerder geen contact had met uw oom, antwoordt u niet veel over hem te weten en verwijst u naar de moeilijkheden met M.(...). Echter, verder tijdens het persoonlijk onderhoud, geeft u wel aan dat uw moeder u eerder over uw oom vertelde (zie notities dd. 23/03/2021, p. 36). Overigens verklaart u dat uw oom, die voor de overheid werkt, blij was u te ontvangen en samen met een huismeisje in het huis woonde, terwijl zijn vrouw en kinderen in de Verenigde Staten verblijven. Hoeveel kinderen hij heeft, weet u niet. Gevraagd wat uw oom precies voor de overheid doet, stelt u dat hij voor het ministerie van gezondheid werkt en niet meer te weten (zie notities dd. 15/06/2021, p. 14-16). U kan kortom weinig informatie verschaffen over uw oom langs vaderszijde, die de kern van uw asielaansluiting vormt en ook de reden is dat u verklaart niet te kunnen terugkeren naar Liberia.

Wat de geloofwaardigheid van uw verblijf bij uw oom en de gedwongen bekering echter drastisch aantast, zijn uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. Voor de DVZ verklaarde u het volgende: 'Mijn moeder sprak met de broer van mijn vader om mij naar school te laten sturen. Nadat ik naar mijn oom ging in 11.2016 stuurde hij me naar een school, een moslimschool. Na 4u 's ochtends gingen we **altijd** naar de moskee om te bidden. Ik was bij hem, soms ging ik naar de moslimschool. Ik kon dit niet verder doen omdat ik al besloten had een christen te zijn. Daardoor kreeg ik problemen met mijn oom. Telkens hij mij naar de moskee wou brengen, zei ik neen. Hij zei dat ik bij hem woonde en dat ik moest bidden en naar de moskee moest gaan. Als je christen wilt zijn, kan ik je niet meer toelaten in dit huis te eten. Hij sloeg mij en zei dat ik het huis moest verlaten. Ik ging terug naar mijn moeder. Toen ik daar terug was, zei mijn moeder dat ze geen plaats meer had omdat ze nu getrouwd was en niet wilde scheiden van haar man. Ze zei dat ik terug moest naar mijn oom. Ik kon dat niet want ik wil een christen zijn. Ik ging naar mijn vriend en sliep op de straat. In 04/2017 nam mijn vriend iemand zijn geld. Daarom verliet ik het land met mijn vriend'(zie vragenlijst CGVS, vraag 5). **Uw verklaringen op het CGVS zijn echter dermate verschillend dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan de vermeende vervolgingsfeiten en de daaruit voortvloeiende vrees bij terugkeer door uw oom te zullen worden gedood.** Tijdens de persoonlijke onderhoudsop het CGVS verklaart u immers door uw oom om 4 uur 's morgens naar de moskee te zijn gebracht. Welke moskee en waar die was, herinnert u zich niet. Wanneer u in de moskee begon te bidden als een christen, werd u terechtgewezen door uw oom dat moslims zo niet bidden waarop u reageerde geen moslim te zijn. Na die ene keer ging u niet meer naar de moskee, terwijl u voor de DVZ nog verklaarde altijd met uw oom naar de moskee te zijn gegaan tot u op een gegeven moment weigerde. Nadat u op een keer opnieuw weigerde om uw oom te vergezellen naar de moskee werd u door hem geslagen terwijl vier van zijn vrienden u vasthielden. Nadat hij u sloeg, zei hij dat je moest doen wat hij zei: naar de moskee gaan en bidden. Als u niet naar de moskee zou gaan, zou je stoppen met te eten in zijn huis en zijn huis verlaten. Iets later echter verklaart u geheel afwijkend dat uw oom, nadat hij u sloeg, zei dat zelfs indien u zou ontsnappen hij u overal zou volgen – **wat in tegenstrijd is met uw eerdere verklaringen alsook uw verklaringen voor de DVZ. Bovendien kan niet worden ingezien waarom uw oom, waarmee u gans uw leven geen contact had en die niet naar u omzag, u zou achtervolgen teneinde u te kunnen bekeren tot de islam.** Ook het vervolg van uw verklaringen is tegenstrijdig aangezien u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart te zijn ontsnapt uit het huis van uw oom, terwijl u voor de DVZ nog verklaarde dat uw oom u zei het huis te moeten verlaten. U ging terug naar uw moeder die u niet kon helpen aangezien ze inmiddels trouwde met uw stiefvader en ze niet van hem wilde scheiden, waarna u opnieuw op straat belandde, tot u – volgens de versie op de DVZ- met uw vriend het land verliet. Op het CGVS echter verklaart u na twee dagen op straat door twee vrienden van uw oom terug te zijn gebracht naar zijn huis en dat uw oom bij terugkeer zei dat u niet van hem zou kunnen ontsnappen. Uw oom sloot u op in het huis en bracht u enkele dagen later naar een Koranschool,

waarvan de eigenaar Hu.(...) heet maar waarvan u de naam niet kent, waar u gedurende een maand zat teneinde te bidden en de Koran te bestuderen (zie notities dd. 23/03/2021, p. 37), wat u voor de DVZ niet als dusdanig vermeldde. **Hierdoor zijn zowel uw vrees, namelijk te worden gedood door uw oom omdat u weigerde moslim te worden, als uw beweringen, namelijk dat uw oom dermate ver zou zijn gegaan om u te ontvoeren om u alsnog tot de islam te dwingen, geenszins geloofwaardig.**

Naast het feit dat uw verklaringen op het CGVS tegenstrijdig zijn aan uw verklaringen voor de DVZ, zijn uw verklaringen bovendien allerm minst aannemelijk. U heeft immers niet aannemelijk weten te maken waarom uw oom u zou ontvoeren teneinde u te bekeren tot de islam, terwijl u eerder, net als uw moeder, altijd al christen was. Uit uw verklaringen blijkt overigens een goede verstandhouding tussen uw moeder en oom. Dat uw oom, die zich voordien geenszins bezighield met uw leven, u plotsklaps met een rotsvaste overtuiging zou hebben willen bekeren tot de islam, in die mate dat hij overging tot mishandeling, ontvoering en opsluiting, is niet geloofwaardig. Uw bewering dat uw oom overigens pas in de moskee zou hebben ontdekt dat u geen moslim bent, tart eveneens de verbeelding aangezien u reeds gans uw leven, net als uw moeder, het christendom aanhangt. **Een verklaring hiervoor heeft u niet.** Gevraagd waarom uw oom wilde dat u terugkeerde, nadat u ontsnapte (of het huis werd uitgezet), stelt u dat uw oom zei dat u in zijn huis, als zoon van zijn broer, diende te doen wat hij zei en uw moeder u naar hem bracht. U nogmaals gevraagd waarom uw oom u in het huis wilde houden, terwijl u eerder geen contact had met hem en weigerde te bekeren tot islam, antwoordt u simpelweg 'dat het zo was'. Ook wanneer de vraag u een derde maal wordt gesteld, biedt u geen duiding daar u stelt dat uw moeder uw situatie uitlegde aan uw oom, hij u terugbracht naar het huis en de deur op slot deed (zie notities dd. 23/03/2021, p. 36).

Tenslotte dient opgemerkt dat ook uw verklaringen omtrent uw ontsnapping uit de Koranschool niet kunnen overtuigen. U verklaart niet te weten waar de Koranschool was, noch wat de naam van de Koranschool is. U werd immers door uw oom per auto daarheen gebracht. U gevraagd waar u heenging nadat u ontsnapte aangezien u verklaarde niet te weten waar u was, herhaalt u met een auto daarheen te zijn gebracht en dat het niet ver was vanwaar uw oom woonde, maar u de weg niet kende (zie notities dd. 15/06/2021, p. 19). Het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat het 45 minuten à 1 uur per auto was naar de Koranschool waarmee u toch een behoorlijke afstand moet hebben afgelegd (zie notities dd. 23/03/2021, p. 37). U nogmaals gevraagd waar u heenging aangezien u de weg niet wist, geeft u verrassend genoeg aan de grote weg te hebben genomen waar de auto's passeren en dat uw oom de gemeenschapsweg nam wanneer hij u wegbracht (zie notities dd. 25/06/2021, p. 19). Het hoeft geen betoog dat deze verklaring in tegenstrijd is met uw eerdere verklaring de weg die uw oom nam niet te hebben gekend. Bovendien verklaart u meteen te hebben geweten hoe naar het huis van uw vriend La.(...) te gaan, middels het volgen van kruispunten langs de baan. Deze verklaring contrasteert echter met uw opgehangen profiel van iemand die jarenlang in sociale isolatie leefde, het huis niet mocht verlaten van zijn stiefvader en geen telefoon had. Verder contrasteert deze verklaring met uw bewering helemaal niet te weten waar de Koranschool, waar u beweerdelijk een maand verbleef, ergens was.

Er dient kortom vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen de door u geschetste problemen niet aannemelijk heeft weten te maken waardoor ook uw vrees bij terugkeer door uw oom om het leven te zullen worden gebracht niet aannemelijk is.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Wat de door u neergelegde geboorteakte betreft, dient opgemerkt dat uw verklaring over de manier waarop u ze zou hebben verkregen, weinig steek houdt. U verklaart contact te hebben genomen met uw zus, die vervolgens uw pastoor contacteerde omdat u de geboorteakte in Spanje nodig zou hebben gehad als bewijs van uw Liberiaans staatsburgerschap. Helemaal zeker lijkt u dit niet te weten daar u stelt dat de vrouw van het Rode Kruis in Spanje meende dat u 'het' misschien diende te tonen in het ziekenhuis. U om herhaling gevraagd, concludeert u dat de vrouw van het Rode Kruis zei dat u uw geboorteakte nodig had in Spanje. Waarom dat was, weet u niet maar er werd u gezegd het nodig te hebben wanneer u naar het ziekenhuis ging, alsook wanneer u misschien naar de politie ging. Gevraagd wie de geboorteakte regelde in Liberia, geeft u aan het niet te weten en dat de pastoor misschien naar uw moeder ging. U had immers enkel contact met uw zus die het verder regelde. U weet kortom niet '100 %' zeker wie en hoe uw geboorteakte tijdens uw afwezigheid, in 2019, in Liberia regelde. U voegt toe dat het gemeentehuis uw naam, geboorteplaats en geboortedatum had en de pastoor voor uw geboorteakte naar het gemeentehuis diende te gaan waar hij vermoedelijk uw naam gaf. Of uw pastoor contact heeft of had met uw moeder weet u niet. Waarom en hoe uw geboorteakte op het Belgisch consulaat werd gelegaliseerd, weet u evenmin daar u slechts oppert te denken dat uw pastor alles deed (zie notities dd. 15/06/2021, p. 26-28). **Over het verkrijgen van uw geboorteakte legt u kortom enkel twijfelachtige verklaringen af zonder met zekerheid te kunnen stellen hoe de akte, die als enige bewijs van uw identiteit (en volgens u ook**

de nationaliteit van uw moeder) telt, werd neergelegd. Uw verklaringen hieromtrent zijn dan ook niet aannemelijk.

Uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt overigens dat de geboorteakte wel via uw moeder moet zijn gegaan aangezien de wet stipuleert dat bij aanvraag van een 'delayed birth certificate' voor minderjarigen de ouders of de wettelijke voogden het moeten aanvragen en u 17 jaar oud was op moment van afgifte van uw geboorteakte. Bovendien is een van onderstaande documenten vereist om een geboorteakte te verkrijgen: een geldige nationale identiteitskaart, een paspoort, een rijbewijs, een voter's registration card, een kopie van de geldige identiteitskaart of voter's registration card van de ouders, in het bijzonder van de moeder. Indien de aanvrager geen van bovenstaande documenten in zijn bezit heeft, kan een affidavit volstaan. Het verwondert bovendien dat in de begeleidende brief ("to whom it may concern") staat dat er een geboorteakte werd afgeleverd "under the caption "delayed registration of birth", maar dit geenszins blijkt uit de vorgelegde akte waar geen melding wordt gemaakt van 'delayed', wat uit de neergelegde informatie blijkt wel zo te moeten zijn. **Gegeven het bovenstaande is het moeilijk om enige waarde toe te kennen aan de neergelegde akte.** Bovendien dient opgemerkt dat de vaststelling dat de geboorteakte melding maakt van de Liberiaanse nationaliteit van uw moeder geen bewijs vormt dat ze ook niet over de Guineese nationaliteit zou beschikken.

Het neergelegde medisch attest van 10 maart 2020, opgesteld door Dokter Pi.(...) (2), maakt melding van verschillende littekens die werden vastgesteld en worden gestaafd door foto's. Dat de vastgestelde littekens het gevolg zouden zijn van agressie in familiale cirkel, dan wel zouden zijn opgelopen tijdens het migratieparcours staat niet onmiskenbaar vast. Een dergelijk attest geeft immers geen uitsluitel over de ware oorzaak van de verwondingen daar een arts louter vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin kan een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen, noch wie hiervoor verantwoordelijk zou zijn, te meer het letsels betreffen waarvan niet wordt aangetoond dat deze eventueel niet op andere wijzen en/of in andere omstandigheden kunnen worden opgelopen. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot het attest van behandeling bij de kinesitherapeut van 28 april 2021 (6), waar u heenging ter behandeling van een trauma opgelopen ter hoogte van uw nek in 2017.

Het door u neergelegde psychologisch rapport van 22 april 2021 van Dr. B.(...) A.(...) N.(...) (5), schetst uw familiale voorgeschiedenis: het overlijden van uw vader wanneer uw moeder zwanger was van u, het hertrouwen van uw moeder en de slechte relatie met uw stiefvader. Het rapport vermeldt dat u op 12 jarige leeftijd op straat werd gezet, terwijl u verklaart zelf het huis te hebben verlaten. Het rapport maakt ook melding van de omstandigheden in Libië alwaar u werd blootgesteld aan fysische en psychische marteling. Er wordt, zonder enige verdere toelichting, uitgezonderd de door u geschetste voorgeschiedenis, laat staan wetenschappelijke onderbouwing, gewag gemaakt van ernstig post traumatisch stresssyndroom, een 'schizotypique' persoonlijkheid, alsook een depressie, waaronder verdriet, psychomotorische vertraging, slaapstoornissen en een 'tension tenico-psychique' en elementen van de psychotische lijn. Er werd u een antidepressivum en antipsychoticum voorgeschreven. Er dient echter te worden opgemerkt dat het attest louter werd opgemaakt aan de hand van verklaringen en gedragingen die u ten opzichte van de opsteller heeft gesteld. De commissaris-generaal benadrukt dat het niet is omdat het verslag een samenvattende weergave bevat van uw verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten in Liberia zou kunnen aantonen. Dienaangaande dient overigens opgemerkt dat in het attest niet wordt gesteld dat u niet in staat zou zijn om volwaardig deel te nemen aan de asielpcedure.

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat psychische/medische problemen als reden niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst (Liberia), op zich niet behoren tot de bevoegdheid van het CGVS. Voor een beoordeling van dergelijke problemen dient men een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet

Wat tenslotte het door u neergelegde attest van Eternal Life Ministries betreft (3), dient opgemerkt dat het, gezien het gesolliciteerde karakter als aanbevelingsbrief, en de vaststelling dat het attest inhoudelijk niet verwijst naar de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, bovenstaande conclusie niet weet te wijzigen. Het attest van Christ Embassy (4), hoewel evenzeer gesolliciteerd, toont slechts aan dat u deelnam aan kerkdiensten en religieuze activiteiten.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. De door u overgemaakte opmerkingen (7) hebben echter betrekking op schrijffouten waardoor bovenstaande onverminderd blijft gelden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48, 48/2 tot en met 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (hierna: KB CGVS) en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur *“(afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”*.

In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur *“(afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”*. In de uiteenzetting van zijn tweede middel voert verzoeker bovendien nog de schending aan van artikel 2 van het EVRM.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ontvankelijkheid van de middelen

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48, 48/2 en 48/5 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet zouden zijn geschonden. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale

overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatische inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

Verzoeker laat voorts na *in concreto* te verduidelijken in welk opzicht de bestreden beslissing met een schending van artikel 26 van het KB CGVS zou zijn genomen. Bij ontstentenis van enige toelichting wordt dit onderdeel van het eerste middel niet in aanmerking genomen.

In zoverre verzoeker nog meent dat er een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM voorligt, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoekers verklaringen omtrent zijn familie getuigen – zelfs voor een jong persoon – van onaannemelijke onwetendheden, vermits (1) zijn verklaringen over zijn familie aan vaderszijde erg beknopt en vaag zijn, (2) ook zijn verklaringen over de familie aan moederszijde onaannemelijk beperkt zijn en sterker nog, verzoekers verklaringen omtrent de nationaliteit/herkomst van zijn moeder onderling geheel tegenstrijdig zijn, hetgeen de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten ernstig aantast aangezien zijn moeder hierin een spilfiguur vormt, (3) verzoeker, ook wat betreft zijn stiefvader M. die reeds een relatie had met verzoekers moeder voor zij hun intrek namen in zijn huis in 2008, weinig tot geen informatie heeft, (4) verzoekers verklaringen aangaande zijn zus eveneens tekortschieten en het in dit verband zeer onaannemelijk is dat verzoeker via een pastoor van een kerk die hij sinds zijn 7 à 8 jaar niet meer frequenteerde opnieuw in contact met haar zou zijn gekomen toen hij het land reeds had verlaten en dit via Facebook – een medium dat hij eerder niet gebruikte, alsook het evenzeer een mysterie blijkt hoe deze pastoor dan op de hoogte zou zijn geweest van de verblijfplaats van zijn zus en zelfs in het bezit zou zijn van haar contactgegevens, (5) verzoekers verklaringen bij zijn psycholoog bovendien afwijken van hetgeen hij doorheen de asielpcedure heeft verklaard over wanneer hij zijn zus voor het laatst zou hebben gezien, (6) uit verzoekers Facebookpagina een vermoeden rijst dat hij nog wel in contact staat met personen in Liberia wat opnieuw zijn algehele geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van zijn profiel en vermeende vervolgingsfeiten ondermijnt, (7) gezien verzoekers tegenstrijdige verklaringen omtrent de Guineese nationaliteit/herkomst en verblijfplaats van zijn moeder en zijn verklaring dat zijn zus eveneens in Guinee verblijft, bestaat het vermoeden dat verzoeker enige connectie met Guinee tracht te verdoezelen;

(ii) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij, nadat zijn zus het huis verliet en nadat hij stopte met school, tweemaal werd gevat door de politie nadat M. hem de straat op stuurde om goederen te verkopen, noch dat hij daarna zwaar werd aangepakt door M., het huis verliet en op straat woonde tot hij in november 2016 zijn intrek nam in het huis van zijn oom, aangezien: (1) verzoekers verklaringen over de duur van zijn verblijf op straat inconsistent zijn en de geloofwaardigheid ervan ondermijnen, (2) het evenmin aannemelijk is dat verzoeker de tweemaal dat zijn stiefvader hem de straat opstuurde om goederen te verkopen zou zijn aangehouden door de politie terwijl hij van begin 2015 tot november 2016 op straat zou hebben geleefd zonder in aanraking te komen met de ordediensten, (3) verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet verklaarde lange tijd op straat te hebben geleefd;

(iii) verzoekers verklaringen zijn evenmin aannemelijk waar hij voorhoudt dat hij bij intrek in het huis van zijn oom zou hebben geweigerd zich te bekeren tot de islam en de moskee te bezoeken, dat zijn oom hem hierop begon te mishandelen waardoor hij terugkeerde naar zijn moeder, hetgeen zij zou hebben geweigerd en waardoor hij opnieuw op straat belandde waar hij door twee vrienden van zijn oom werd opgepikt en teruggebracht zou zijn geweest naar zijn oom, die hem op zijn beurt naar een Koranschool bracht waar hij een maand verbleef alvorens hij erin slaagde te ontsnappen naar zijn vriend L. vermits: (1) verzoeker bijzonder weinig weet te vertellen over zijn oom, (2) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn verblijf bij zijn oom en de gedwongen bekering, (3) niet kan worden ingezien waarom verzoekers oom, waarmee hij gans zijn leven geen contact had en die niet naar hem omzag, verzoeker zou achtervolgen teneinde hem te kunnen bekeren tot de islam, (4) verzoekers verklaringen over het feit of hij

al dan niet ontsnapte, dan wel uit huis werd gezet door zijn oom eveneens tegenstrijdig zijn, (5) verzoeker niet aannemelijk maakt waarom zijn oom verzoeker zou ontvoeren teneinde hem te bekeren tot de islam, terwijl hij net als zijn moeder altijd al christen was en uit zijn verklaringen een goede verstandhouding blijkt tussen verzoekers oom en zijn moeder; verzoekers bewering dat zijn oom pas in de moskee zou hebben ontdekt dat verzoeker geen moslim is, in voormelde context alle verbeelding tart, (6) verzoekers verklaringen omtrent zijn ontsnapping uit de Koranschool niet kunnen overtuigen;

(iv) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing – *in casu* de beslissing van de commissaris-generaal – op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Liberia te worden gedood door zijn oom langs vaderszijde aangezien hij weigerde zich te bekeren tot de islam (administratief dossier, 'vragenlijst' DVZ, vraag 3.5.; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS *d.d.* 23 maart 2021 (hierna: CGVS I), p. 33-38; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS *d.d.* 15 juni 2021 (hierna: CGVS II), p. 5 en 15-20).

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.5.2.1. Waar verzoeker er ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen op wijst dat hij op het ogenblik van de feiten nog zeer jong was (aangezien de feiten zich veelal afspelen tussen 2008 en 2018), hij zo goed als geen scholing heeft genoten en hij psychisch enorm kwetsbaar is door de traumatische ervaringen die hij heeft opgelopen in zijn land van herkomst waardoor het niet verwonderlijk is dat het voor hem uitermate moeilijk is om bepaalde zaken te preciseren, hij niet altijd duidelijk overkomt en zichzelf mogelijk tegenspreekt en met dit specifiek profiel onvoldoende rekening werd gehouden door de commissaris-generaal, slaagt hij er niet in te overtuigen.

De Raad benadrukt vooreerst dat de beslissing van een persoon om zijn land van herkomst te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is dat hij normaliter bij machte moet zijn desbetreffend een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen. Van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt mag dan ook worden verwacht dat hij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt, en dat hij de feiten die de aanleiding vormden voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft aan de overheden bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag. In zoverre verzoeker zijn beperkte scholing aangrijpt als verschuiving van zijn lacuneuze en zelfs tegenstrijdige verklaringen, overtuigt hij evenmin. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over zijn scholing (administratief dossier, 'verklaring Dienst Vreemdelingenzaken', vragen 11-12; CGVS I, p. 6-7), dient benadrukt dat het loutere feit een jeugdig persoon te zijn die zo goed als geen scholing heeft genoten, op zich niet betekent dat een persoon niet in staat zou zijn om op een gedetailleerde, geloofwaardige en

doorleefde wijze te verhalen over de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. *In casu* blijkt op pertinente en correcte wijze uit de motieven van de bestreden beslissing dat dit niet het geval is.

Daargelaten verzoekers beweringen in dit verband, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan bovendien niet blijken dat traumatische ervaringen hem zouden hebben verhinderd om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit het door verzoeker voorgelegde psychologisch attest *d.d.* 22 april 2021 (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 5) blijkt immers niet dat verzoekers psychische problemen van zulke aard zouden zijn (geweest) dat deze hem zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. In dit attest wordt enkel, en dit slechts op algemene wijze, gewag gemaakt van post-traumatisch stresssyndroom, een '*schizotypique*' persoonlijkheid, alsook een depressie, waaronder verdriet, psychomotorische vertraging, slaapstoornissen en een '*tension tenico-psychique*' en elementen van de psychotische lijn. Echter wordt in dit attest geen uitspraak gedaan over de precieze aard en de ernst van verzoekers psychologische problemen, over de (mogelijke) invloed op zijn dagdagelijkse functioneren en over de mate waarin en de manier waarop deze een invloed zouden kunnen hebben (gehad) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming. Meer in het bijzonder wordt nergens in dit attest melding gemaakt van een aantasting van verzoekers geheugen en/of zijn cognitieve vermogens die het voor hem zou bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Aldus wordt in het neergelegde attest niet aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen verhinderen of bemoeilijken, dan wel zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt.

Verzoeker zelf laat na om hieromtrent verdere en concrete duiding te verstrekken. Hij beperkt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn psychologische klachten en het hieruit voortvloeiende, volgens hem, specifieke profiel van kwetsbaarheid. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problematiek van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan te dezen bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen en het verwijt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn specifieke profiel.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat alle persoonlijke onderhouden op normale wijze plaatsvonden en blijkt hieruit niet dat eventuele psychische problemen in hoofde van verzoeker hem zouden hebben verhinderd om op normale wijze verklaringen af te leggen. Uit deze stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond op de zetel van het CGVS enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud en nu geen van beide er aanhaalde dat van verzoeker, al dan niet omwille van psychische problemen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Daarenboven vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud en formuleerde hij hierover, behoudens enkele schrijfwijzen (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 7) geen verdere opmerkingen ten overstaan van het CGVS. Dit impliceert, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5*quater*, § 3 van de Vreemdelingenwet dat verzoeker wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, zodat verzoeker heden bezwaarlijk ernstig kan voorhouden dat deze inhoud zou zijn gekleurd door de beweerd psychische problemen.

Waar aangenomen kan worden dat ieder persoonlijk onderhoud bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, doet dit echter geen afbreuk aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, spontane, doorleefde, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. Te dezen kan worden opgemerkt dat de bestreden motieven betrekking hebben op essentiële elementen in en gegevens betreffen die de kern uitmaken van het door verzoeker aangevoerde relaas, alsmede dat de door verzoeker aangehaalde gebeurtenissen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht kunnen worden in het geheugen van verzoeker te zijn gegrift, zodat hij bij machte zou moeten zijn

deze op spontane, doorleefde, oprechte, coherente, consistente, gedetailleerde en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Voorts dient te worden benadrukt dat het aangebrachte attest geenszins een bewijs vormt van het voorgehouden vluchtrelaas van verzoeker nu kan worden opgemerkt dat een psycholoog of psychiater vaststellingen kan doen omtrent de geestelijke gezondheidstoestand van een patiënt. Een psycholoog of psychiater is bij het stellen van zijn diagnose afhankelijk van de verklaringen van zijn patiënt. Hij kan vervolgens vermoedens hebben over de oorzaak van de ingeroepen klachten maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden aangeven ten gevolge waarvan de klachten ontstonden. Nergens uit het door verzoeker voorgelegde attest blijkt dat de opsteller zich voor zijn conclusies aangaande de feiten die zich in Liberia en op verzoekers reisweg zouden hebben afgespeeld heeft beroepen op andere gegevens dan de verklaringen van verzoeker. Het attest vormt dan ook geen bewijs van de omstandigheden waarin de psychische problemen van verzoeker zijn ontstaan.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoekers psychische problemen nog worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze problemen in zijn hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient met de commissaris-generaal te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

2.3.5.2.2. Verzoeker verklaart dat hij tot 2008 samen met zijn moeder en zus in Jacob town woonde, waarna zij omwille van financiële redenen zijn ingetrokken bij de vriend van zijn moeder (later echtgenoot) M. (administratief dossier, CGVS I, p. 6). Er wordt in de bestreden beslissing evenwel pertinent vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn familie, zelfs voor een jong persoon, niet kunnen overtuigen gelet op de diverse vaagheden, hiaten en zelfs tegenstrijdigheden.

2.3.5.2.2.1. Zo staat met betrekking tot zijn verklaringen over zijn vader in de bestreden beslissing vooreerst op goede gronden te lezen als volgt:

“(…) U verklaart uw vader nooit te hebben gekend aangezien hij tijdens de oorlog, voor uw geboorte dan wel wanneer u klein was, overleed (zie fiche Niet-Begeleide-Minderjarige-Vreemdelinge (NBMV) ‘famille’) Van uw familie langs vaderszijde kent u enkel uw oom Fo.(…), bij wie u verklaart te hebben verbleven. Gevraagd naar andere familieleden van uw vader, stelt u slechts één persoon te kennen (zie notities van het persoonlijk onderhoud (verder notities) dd. 23/03/2021, p. 27-28). U weet bovendien niet waar uw vader werd geboren, noch wat zijn beroep was (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), vraag 15A). Evenmin kan u duiden tot welke etnische groep u behoort aangezien u werd opgevoed door uw moeder die enkel Engels met jullie sprak en u de stam van uw vader niet kan kennen aangezien u uw vader niet zag en uw moeder het u niet uitlegde (zie notities dd. 23/03/2021, p. 10).”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij inderdaad enkel zijn oom F. kent, dat hij vermoedt dat zijn vader van etnie Malinké is net zoals zijn oom F. en het logisch is dat hij weinig tot geen informatie heeft over zijn vader aangezien hij hem nooit heeft gekend. De Raad merkt in dit verband op dat verzoeker doorheen de asielpprocedure zelf inconsistente verklaringen aflegt over de dood van zijn vader. Zo geeft hij in het kader van de fiche ‘niet-begeleide minderjarige vreemdeling’ (hierna: fiche NBMV; administratief dossier, ‘deel DVZ’, onder het luik “famille”) aan dat zijn vader is gestorven toen hij klein was, daar waar hij tijdens zijn persoonlijke onderhouds aangeeft dat zijn vader overleden is vooraleer hij geboren werd (administratief dossier, CGVS I, p. 9 en CGVS II, p. 8). Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker met het verweer in het verzoekschrift blote *post-factum* beweringen uit en eerder afgelegde en lacuneus bevonden verklaringen herhaalt, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan de voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen.

In zoverre verzoeker nog hekelt dat er onvoldoende rekening is gehouden met de lokale context waarbij het als een soort taboe wordt gezien om als kinderen vragen te stellen aan ouders/volwassenen, komt verzoeker opnieuw niet verder dan een blote bewering die – in tegenstelling tot wat hij in het verzoekschrift voorhoudt – zijn gebrekkige kennis over zijn eigen vader allerm minst kan verklaren of verschonen.

2.3.5.2.2.2. Verder slaagt verzoeker er evenmin in om een geloofwaardig beeld op te hangen in verband met (de nationaliteit/herkomst van) zijn moeder, waar te dezen in de bestreden beslissing staat te lezen:

“(…) Dienaangaande dient niet in het allerminst opgemerkt dat wat betreft de herkomst van uw moeder u geheel tegenstrijdige verklaringen aflegt. In de fiche NBMV liet u optekenen dat uw moeder, geboren als Liberiaans staatsburger te Monrovia, in Conakry, Guinee verblijft (zie fiche NBMV ‘familie’). Voor de DVZ verklaarde u dat uw moeder, geboren in Guinee en verblijvende in Monrovia, zowel de Guineese als de Liberiaanse nationaliteit heeft en haar etnische afkomst ‘Guinee’ is (zie verklaring DVZ, vraag 15a). Nog voor de DVZ bevestigt u – wanneer wordt gevraagd naar de etnische afkomst van uw ouders – dat uw moeder Guineese is (zie verklaring DVZ, vraag 6d). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat uw moeder in Monrovia verblijft (zie notities dd. 23/03/2021, p. 28). U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of het klopt dat uw moeder is geboren in Guinee, stelt u dat uw moeder Liberiaanse is en vraagt u zichzelf vervolgens luidop af of ze geboren is in Guinee, om tot slot te besluiten dat ze Liberiaanse is. Gevraagd of ze enkel de Liberiaanse nationaliteit heeft, geeft u aan enkel te weten dat ze de Liberiaanse nationaliteit heeft, ze Louma (Lorma) spreekt en altijd naar Lofa County gaat. U ermee geconfronteerd voor de DVZ te hebben verklaard dat uw moeder Guineese is, herhaalt u dat ze de Liberiaanse nationaliteit heeft, waarmee u geenszins weet te duiden waarom u voor de DVZ heeft verklaard dat ze ook de Guineese nationaliteit heeft. U bijgevolg gevraagd waarom u voor de DVZ verklaarde dat uw moeder naast de Liberiaanse ook de Guineese nationaliteit heeft, stelt u te denken dat men u vroeg naar de geboorteplaats van uw moeder waarop u antwoordde dat ze geboren is in Guinee maar de Liberiaanse nationaliteit heeft – waarmee u nog steeds niet verklaart waarom er in de verklaring DVZ te lezen staat dat uw moeder ook de Guineese nationaliteit heeft. Op de vraag of uw moeder ooit in Guinee woonde, antwoordt u daar niet veel over te weten en herhaalt u enkel te weten dat uw moeder geboren is in Guinee, altijd naar Lofa county gaat en de Liberiaanse nationaliteit heeft. Gevraagd of uw moeder ooit naar Guinee ging, stelt u dat ze altijd naar Lofa County, in Liberia ging. Of uw moeder nog familie heeft in Guinee weet u niet (zie notities dd. 23/03/2021, p. 29-30). Door te volharden in de bewering dat uw moeder geboren is in Guinee, maar wel de Liberiaanse nationaliteit heeft, weet u echter de vastgestelde frappante tegenstrijdigheid wat betreft de dubbele nationaliteit van uw moeder niet op te helderen. Eveneens gevraagd waarom u in de fiche NBMV verklaarde dat uw moeder in Conakry, Guinee verblijft, geeft u aan dat de interviewer u toen niet heeft begrepen en u aan uw advocaat heeft gezegd dat uw eerste interview niet goed was. Bovendien toonde u uw geboorteakte aan uw advocaat teneinde zekerheid te verschaffen wat betreft de Liberiaanse nationaliteit van uw moeder. Verder tijdens het eerste persoonlijk onderhoud komt u terug op voorgaande kwestie door te stellen dat het Engels van de interviewer niet zo goed was wat de communicatie bemoeilijkte en uw advocaat te hebben gemeld dat er fouten waren wat betreft de religie, woonplaats en geboorteplaats van uw moeder (zie notities dd. 23/03/2021, p. 33). Ook op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud – wanneer u wordt gevraagd of u iets wenst toe te voegen – stelt u dat er een fout werd gemaakt wat betreft de nationaliteit van uw moeder en herhaalt u dat ze van Liberia en niet van Guinee is. U herhaalt de geboorteakte aan uw advocaat te hebben getoond die bevestigde dat uw moeder van Liberia is. U om een verklaring gevraagd in de fiche NBMV te hebben aangegeven dat uw moeder in Conakry, Guinee verblijft, omschrijft u geheel naast de kwestie de omstandigheden na aankomst in België. U opnieuw gevraagd waarom werd neergeschreven dat uw moeder in Conakry, Guinee is/was, verklaart u dat de persoon die het interview afnam de fout maakte en verwijst u opnieuw naar de geboorteakte waarop staat dat uw moeder de Liberiaanse nationaliteit heeft. U erop gewezen dat uw antwoord niet verklaart hoe het komt dat in de fiche NBMV als verblijfplaats van uw moeder Conakry, Guinee staat, stelt u dat niet te hebben gezegd. U geeft verder nog aan dat de vermelding van de Guineese nationaliteit van uw moeder u stress bezorgt en u dat niet heeft gezegd (zie notities dd. 23/03/2021, p. 40-41). Het louter ontkennen eerdere verklaringen te hebben afgelegd, of de schuld in de schoenen schuiven van de interviewer, kan echter voornoemde tegenstrijdigheid niet justifiëren aangezien meermaals, op verschillende tijdstippen (fiche NBMV – verklaring DVZ) werd verwezen naar de Guineese herkomst/nationaliteit en verblijfsplaats van uw moeder in (Conakry) Guinee. Bovenstaande frappante tegenstrijdigheid wat betreft de herkomst/nationaliteit en verblijfplaats van uw moeder blijft bijgevolg onverminderd gelden. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat u bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS, gevraagd hoe het interview voor de DVZ verliep, enkel de religie van uw moeder wenste toe te voegen en overigens geen opmerkingen of correcties wilde aanbrengen wat betreft uw vorige interview(s). U liet hier na om eerder afgelegde verklaringen die uws inziens niet correct zouden zijn genoteerd, aan te halen en te corrigeren (zie notities dd. 23/03/2021, p. 3-4). Dat u dan, nadat u geconfronteerd werd met bovenstaande tegenstrijdigheden, plots wél gewag maakt van fouten in het verslag van dit interview, alsook plots oppert dat de persoon die van u het interview afnam, gebrekkig Engels zou hebben gesproken en er communicatieproblemen waren, weet hoegenaamd niet te overtuigen. Gezien u in eerste instantie geen enkele opmerking had in verband met de interviews voor DVZ, en enkel verklaarde dat de religie van uw moeder niet werd genoteerd, maar verder geen opmerkingen had wanneer u gevraagd werd of u nog iets wilt zeggen of toevoegen in verband met uw interview voor DVZ, is het geenszins ernstig te nemen dat u later, ter verschoning van manifeste tegenstrijdigheden met de verklaringen afgelegd voor de DVZ

waarmee u geconfronteerd werd, plots beweert dat er vanalles misliep tijdens het interview aldaar, en het verslag van het interview meerdere fouten zou bevatten. Uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft de nationaliteit/herkomst van uw moeder en haar (recente) verblijfplaats, tasten de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten ernstig aan daar uw moeder hierin een spilfiguur vormt. De tegenstrijdige verklaringen wat betreft de herkomst/nationaliteit en verblijfplaats van uw moeder dienen overigens samen te worden gelezen met uw verklaringen omtrent uw zus (zie infra).

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij nooit verklaard heeft dat zijn moeder eveneens over de Guineese nationaliteit beschikt en het hier klaarblijkelijk om een vergissing moet gaan. Hij oppert dat hij wel verklaard heeft dat zijn zus in Conakry, Guinee verblijft en dit mogelijk aan de grond van de vergissing ligt. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verklaard dat zijn moeder geboren is Guinee en dat zij over de Guinees en Liberiaanse nationaliteit beschikt (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 15 A). Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Engels en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Ook bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft verzoeker geen opmerkingen geformuleerd met betrekking tot het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, behoudens de religie van zijn moeder (administratief dossier, CGVS I, p. 3-4). Er is derhalve geen reden om aan te nemen dat de notities van de persoonlijke onderhouds geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van de onderhouds, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden. Het is dan ook niet ernstig om na confrontatie met de vastgestelde tegenstrijdigheden plots hypothetische vergissingen en/of communicatieproblemen op te werpen. Te meer daar verzoeker ook in het kader van de fiche NBMV verklaart dat zijn moeder in Guinee verblijft. Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoeker opgeworpen vermeende vertaalproblemen/communicatieproblemen geenszins een verklaring kunnen vormen voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Overigens dient opgemerkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken 'Monrovia' aangeeft als woonplaats van zijn zus (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 17), zodat allerminst kan worden ingezien hoe de verblijfplaats van zijn zus in Guinee – dewelke hij aldus niet vermeld heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken – aan de basis zou liggen van de verwarring omtrent de al dan niet Guinees/Liberiaanse nationaliteit van verzoekers moeder tijdens dit interview op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de door hem neergelegde geboorteakte waaruit de Liberiaanse nationaliteit van zijn moeder blijkt, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen volgt (punt 2.3.5.3.) waaruit blijkt dat deze geboorteakte geen bewijs vormt dat zijn moeder ook niet over de Guineese nationaliteit zou beschikken.

Verder blijkt verzoeker geen idee te hebben of zijn moeder nog broers of zussen heeft en/of andere familie. Wanneer gepeild wordt naar verzoekers familie langs moederszijde, antwoordt verzoeker ontwijkend en geeft hij aan dat zijn moeder hem er niets over vertelde, alsook dat wanneer hij iets aan zijn moeder vroeg over zijn vader, zij begon te huilen (administratief dossier, CGVS I, p. 30; CGVS II, p. 9-10), hetgeen in feite een ontwijkend antwoord betreft aangezien gevraagd werd naar zijn familie langs moederszijde.

2.3.5.2.2.3. Door te volharden in zijn eerder afgelegde en beperkt bevonden verklaringen aangaande zijn stiefvader M., waarbij hij toch van 2008 tot 2015 zou hebben verbleven, brengt verzoeker geen valabel element bij om de vaststellingen te verklaren of te weerleggen waar dienaangaande in de bestreden beslissing wordt overwogen: *“Ook wat betreft uw stiefvader M.(...), die reeds een relatie had met uw moeder voor jullie in 2008 intrek namen in zijn huis in Amakishi, Jacob town , heeft u weinig tot geen informatie. Uit de verklaring DVZ blijkt dat u niet weet wanneer en waar M.(...) is geboren, hij de Liberiaanse nationaliteit heeft, als chauffeur werkt en in Monrovia verblijft (zie verklaring DVZ, vraag 15B). Of M.(...) nog kinderen heeft, buiten de kinderen die hij had met uw moeder, weet u niet (zie notities dd. 23/03/2021, p. 32). Gevraagd wat u weet over de familie van M.(...), geeft u aan de familie niet te kennen. Of zijn ouders nog leven weet u niet aangezien hij u nooit vertelde over zijn ouders. Gepeild naar zijn broers of zussen geeft u aan hen nooit te hebben gezien. U weet evenmin of hij eerder al trouwde en enkel te hebben gezien dat hij naar uw moeder kwam. Gevraagd hoe het komt dat u niets weet over zijn familie, geeft u aan dat hij nooit iets heeft uitgelegd over zijn familie waardoor u niets over hen kan weten. U weet wel dat hij als vrachtwagenchauffeur werkte (zie notities dd. 15/06/2021, p. 8).”* Deze motieven blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.3.5.2.2.4. Verder overweegt de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn zus. Dit besluit steunt inzonderheid op de

vaststellingen en overwegingen dat (1) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar verblijfplaats, (2) verzoeker inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over het feit of hij al dan niet buitenshuis kon komen na het vertrek van zijn zus, (3) verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de manier waarop hij opnieuw in contact zou zijn gekomen met zijn zus, met name door een pastoor uit een kerk in Liberia die hij niet meer had gefrequentieerd sinds hij 7 à 8 jaar was en dit terwijl hij zich niet langer in Liberia bevond en via een platform (Facebook) dat hij eerder niet gebruikte, (4) het eveneens een mysterie blijft hoe deze pastoor op de hoogte zou zijn geweest van de verblijfplaats van zijn zus en over haar contactgegevens zou beschikken, (5) verzoekers verklaringen bij zijn psycholoog, omtrent zijn leven op straat (al dan niet met zijn zus), afwijken van zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens de asielprocedure, (6) verzoekers gebrek aan informatie betreffende het besluit van zijn zus om naar Guinee te gaan spreekt bovendien tot de verbeelding.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat zijn verklaringen afdoende waren, doch dat hij enkele verduidelijkingen wenst aan te brengen. Hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker zich heeft vergist bij het uiteenzetten van de leeftijd van zijn zus toen hij aangaf dat zij 23 jaar was in plaats van 21 jaar, dient te worden vastgesteld dat hij er in het verzoekschrift niet in slaagt om de overige motieven te verklaren of te weerleggen die bijdragen aan het besluit dat zijn verklaringen omtrent zijn zus niet kunnen overtuigen.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn zus over één gemeenschappelijke telefoon beschikt met haar vrienden in Guinee en zij dit telefoonnummer verkreeg van de Liberiaanse pastoor, kan hij immers geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker jaren na zijn laatste contact, en op een ogenblik dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten, via een pastoor de contactgegevens van zijn zus (en haar vrienden) zou krijgen. Te meer daar niet kan worden ingezien hoe deze pastoor op de hoogte zou zijn geraakt van de contactgegevens van verzoekers zus en haar vrienden in Guinee. Dat de pastoor onder zijn volledige naam terug te vinden is op Facebook, zo gemakkelijk kon worden opgespoord door verzoeker en hij zich zijn naam herinnerde omdat de pastoor nog steeds op bezoek kwam bij zijn moeder nadat zij niet meer naar de kerk gingen om te zien hoe het met verzoeker en zijn moeder ging zoals verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, doet eens te meer afbreuk aan verzoekers verklaringen. Immers, daargelaten de vaststelling dat verzoeker hierbij opnieuw vervalt in blote *post-factum* verklaringen, kan niet worden ingezien waarom verzoeker niet op die contactmomenten met de pastoor bij hem thuis in Liberia zou hebben geïnformeerd naar zijn zus. Dat verzoeker dit dan wel deed toen hij het land reeds had verlaten en verscheidene jaren later, kan in deze context dan ook allerminst als geloofwaardig worden aangenomen.

In zoverre verzoeker de inconsistenties tussen de inhoud van het psychologisch attest enerzijds en zijn verklaringen doorheen zijn asielprocedure anderzijds voorts poogt te vergoelijken, stellende dat de gesprekken met zijn psycholoog in het Frans plaatsvinden zonder aanwezigheid van een tolk en zijn gebrekkige kennis van het Frans er hoogstwaarschijnlijk voor gezorgd heeft dat de psycholoog bepaalde details verkeerd begrepen heeft, moet worden onderlijnd dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt. Het louter *a posteriori* stellen dat het attest fouten bevat, is allerminst ernstig. Te meer daar in het attest wordt gesteld dat hij zich voldoende goed kan uitdrukken in het Frans (administratief dossier, 'Documenten', stuk 5, p. 1). Ten overvloede wijst de Raad erop dat verzoekers bewering dat er door zijn gebrekkig Frans fouten zijn gekropen in zijn verklaringen in het kader van het psychologisch attest, de waarde ervan verder ondermijnt. Zoals hoger reeds werd uiteengezet, blijkt uit het attest niet dat de opsteller ervan zich op andere gegevens heeft gestoeld dat verzoekers verklaringen bij zijn bevindingen.

Het in de bestreden beslissing opgeworpen motief aangaande de melding op verzoekers Facebookpagina van iemand die uit Liberia afkomstig is, is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift voor het overige tot het louter uiten van *post-factum* verklaringen teneinde zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, het herhalen van eerder afgelegde en niet-aannemelijk bevonden verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband.

2.3.5.2.2.5. Gelet op voorgaande niet-aannemelijke, lacuneuze en zelfs tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn familie en familiaal netwerk, dient te worden vastgesteld dat verzoeker – in weerwil van

de op hem rustende medewerkingsplicht – geen zicht lijkt te bieden op zijn achtergrond, leefwereld, noch de identiteit en nationaliteit(en) en achtergrond van relevante familieleden, hetgeen zijn algemene geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ondermijnt.

2.3.5.2.3. Verzoeker vervolgt dat hij, nadat zijn zus het huis verliet, nog sporadisch tot 2015 naar school ging totdat M. aangaf dat hij dit niet langer wilde betalen. Verzoeker geeft aan dat hij vervolgens tweemaal gevat werd door de politie nadat M. hem de straat op stuurde om goederen te verkopen. Nadat verzoeker hierdoor tweemaal hardhandig was aangepakt door M. verliet hij diens woning en woonde hij op straat tot hij in november 2016 zijn intrek nam in het huis van zijn oom (administratief dossier, CGVS I, p. 16 en 18-19 en 21-22; CGVS II, p. 10, 13-14).

2.3.5.2.3.1. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding heeft gemaakt van het feit dat hij gedurende “*lange tijd*” (van begin 2015 tot november 2016) op straat zou hebben geleefd, zoals hij nochtans voorhoudt tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het CGVS (administratief dossier, CGVS I, p. 20-25; CGVS II, p. 13-14). Zo verklaart hij bij het overzicht van alle feiten die geleid hebben tot zijn vertrek immers als volgt: “*Ik woonde bij mijn moeder. Haar man, hij had twee kinderen met mijn moeder. Hij stuurde hen naar school. Ik ging niet naar school omdat hij zei dat ik niet een kind was volgens hem. Hij wilde geen geld uitgeven om mij naar school te laten gaan. Hij gaf me dingen om te verkopen op de straat. Als ik dat niet deed, wou hij mij geen eten geven. De eerste keer dat ik ging, arresteerde de politie mij. Ze zeiden dat ik niet op straat mocht zijn maar thuis moest zijn of op school. Toen ik thuiskwam, vroeg hij het geld van wat ik verkocht. Ik zei dat de politie mij arresteerde. Hij begon me te slaan en zei dat ik loog, dat ik het geld verstoppt had. De tweede keer gebeurde dat opnieuw. De politie arresteerde mij weer nadat hij mij dingen liet verkopen. Hij sloeg me weer en zei dat ik het geld verstoppt had. Mijn moeder sprak met de broer van mijn vader om mij naar school te laten sturen. Nadat ik naar mijn oom ging in 11.2016 stuurde hij me naar een school, een moslimschool (...)*” (administratief dossier, ‘vragenlijst DVZ’, vraag 3.5.).

2.3.5.2.3.2. Zoals hoger reeds werd opgemerkt zijn verzoekers verklaringen zoals zij blijken uit het psychologisch attest d.d. 22 april 2021 inconsistent met deze zoals hij deze doorheen de asielprocedure heeft afgelegd. In het bijzonder blijkt uit het attest dat de relatie tussen verzoekers stiefvader en zijn zus en hemzelf erg slecht was, dat zij regelmatig slecht behandeld en zelfs geslagen werden. Op zijn twaalf jaar zou verzoeker op straat zijn gezet en ten gevolge hiervan zouden verzoeker en zijn zus “*straatkinderen*” zijn geworden. Verzoeker zou een tijd bij zijn oom hebben verbleven die hem oplegde zich te bekeren en waartegen hij zich zou hebben verzet waardoor hij opnieuw op zichzelf zou zijn aangewezen. Vervolgens wordt gesteld dat verzoeker en zijn zus op zoek zijn gegaan naar een manier om te overleven, waarbij zijn zus naar Guinee trok en verzoeker met een vriend naar Libië reisde (administratief dossier, map ‘Documenten’, stuk 5). De vaststelling dat verzoeker nog een tijd met zijn zus op straat zou hebben geleefd na zijn verblijf bij zijn oom in november 2016, strookt evenwel niet met zijn bewering als zou hij zijn zus nooit meer hebben gezien nadat zij het huis van M. verliet (administratief dossier, CGVS II, p. 7).

2.3.5.2.3.3. Voorts legt verzoeker vage verklaringen af omtrent de periode waarin hij op straat zou hebben geleefd. Zo blijkt uit zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat verzoeker in 2015 het huis van M. verliet, alsook dat hij in november 2016 bij zijn oom ging wonen (administratief dossier, CGVS I, p. 21-22). Vervolgens gepeild of hij op straat was van 2015 tot november 2016 antwoordt verzoeker vaag: “*Ik was lange tijd op straat.*” (administratief dossier, CGVS I, p. 22). Ook tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud antwoordt verzoeker op de vraag hoe lang hij op straat woonde dat dit een “*lange tijd*” betrof, zonder dit evenwel te preciseren (administratief dossier, CGVS II, p. 13). Zelfs van een jong persoon met een beperkte scholing kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij toch een preciezere duiding kan geven van de periode die hij op straat heeft doorgebracht, aangezien verwacht kan worden dat deze gebeurtenis in het geheugen gegrift zou staan zo zij zich in werkelijkheid zou hebben voorgedaan. In dit verband dient nog erop gewezen dat verzoeker tevens vage en niet overtuigende verklaringen aflegt met betrekking tot de ogenblikken waarop hij in contact zou zijn gekomen met zijn moeder gedurende de periode dat hij op straat leefde. Zo verklaart verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat hij zijn moeder een eerste maal zag toen zij met F. naar hem toekwam (administratief dossier, CGVS II, p. 14) en dat hij haar een tweede keer zag *enkele maanden* later toen hij ziek was (*ibid.*). Nochtans verklaart verzoeker in het kader van zijn eerste persoonlijk onderhoud dat hij zijn moeder een eerste maal zag 5 dagen na zijn vertrek uit het huis (administratief dossier, CGVS I, p. 22) en haar een tweede keer zag in november 2016, hetgeen hij anderhalf jaar na zijn vertrek uit het huis situeert (*ibid.*, p. 21-22) en hetgeen toch wel beduidend meer is dan enkele maanden. Door in het verzoekschrift te volharden in één versie van de inconsistente verklaringen en het bijgevolg impliciet

ontkennen van een andere afgelegde verklaring, slaagt verzoeker er niet in de vaagheden en inconsistenties te herstellen. Verzoekers vage en niet-overtuigende verklaringen aangaande de duur van zijn verblijf op straat en zijn ontmoetingen met zijn moeder tijdens deze periode, ondermijnen de geloofwaardigheid ervan.

2.3.5.2.3.4. Verder overweegt de commissaris-generaal nog op goede gronden als volgt: “(...) *Vervolgens is het geenszins aannemelijk dat u toevallig de twee keer dat uw stiefvader u de straat opstuurde om goederen te verkopen, zou zijn aangehouden door de politie terwijl u van begin 2015 tot november 2016 op straat zou hebben geleefd zonder in aanraking te komen met de ordediensten. Om een verklaring gevraagd waarom u niet werd gearresteerd wanneer u lange tijd op straat zou hebben gewoond, herhaalt u lange tijd op straat te hebben gewoond, van 2015 – waarna u de vraag ter verduidelijking wordt herhaald en u stelt geen problemen te hebben gehad met de politie en geen politie te hebben gezien. U ermee geconfronteerd dat bovenstaande bevreemdend is, verklaart u uiteindelijk dat in uw land minderjarigen geen dingen mogen verkopen op straat (zie notities dd. 23/03/2021, p. 25), wat onvoldoende verklaring vormt aangezien u anderhalf jaar diende te overleven op straat – terwijl u wel toevallig de twee keer dat u dingen op straat zou hebben verkocht op bevel van uw stiefvader, zou zijn aangesproken door de politie.*”

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal hier twee heel verschillende situaties met elkaar tracht te vergelijken en benadrukt dat het in Liberia verboden is om zaken op straat te verkopen zonder vergunning, dat men bij verkopen veelal plaatsen opzoekt waar er veel mensen rondlopen *in casu* ‘relay’ en er dus ook meer politie rondloopt om toe te kijken. Verzoeker vervolgt dat de pakkans bij het uitoefenen van deze activiteiten aldus hoger is en er in Afrika veel straatkinderen leven die niet noodzakelijkerwijze problemen hebben met de politie. De Raad wijst erop dat, daargelaten dat verzoeker zich met dit betoog beperkt tot blote *post-factum* beweringen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, verzoeker zelf tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangeeft dat hij op de markt sliep (administratief dossier, CGVS I, p. 22), hetgeen men bezwaarlijk als een rustige plek kan kwalificeren waar verzoeker nooit politie zou hebben gezien (administratief dossier, CGVS I, p. 25) en er hoe dan ook minder kans is op de aanwezigheid van politie om toe te zien op de algemene gang van zaken.

Hoe dan ook zijn verzoekers verklaringen over deze arrestaties inconsistent, vaag en onaannemelijk. Zo verklaart verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij twee maal werd gearresteerd, maar dat hij niet weet wanneer dit plaatsvond (administratief dossier, ‘vragenlijst’, vraag 3.1.), hetgeen kan verbazen aangezien hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS aangeeft dat de twee arrestaties plaatsvonden in 2015 (administratief dossier, CGVS I, p. 19). Aangezien de gewelddadige reactie van verzoekers stiefvader na deze arrestaties aan de basis liggen van verzoekers vertrek uit de woning in 2015 en zijn later verblijf bij zijn oom, waarvoor hij een vrees beweert te koesteren, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij hieromtrent consistente, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen aflegt, *quod non*.

2.3.5.2.4. Verzoeker verklaart vervolgens dat hij in november 2016 zijn intrek nam bij zijn oom, waar hij zich diende te bekeren tot de islam en de moskee moest bezoeken, hetgeen hij weigerde te doen. Verzoeker geeft aan dat zijn aanhoudende weigering resulteerde in mishandeling door zijn oom waardoor hij terugkeerde naar zijn moeder, die hem evenwel niet kon opvangen en waardoor hij opnieuw op straat belandde. Na twee dagen zouden twee vrienden van zijn oom hem terug naar diens woning hebben gebracht, waarop zijn oom verzoeker naar een Koranschool bracht. Verzoeker zou hier gedurende een maand hebben verbleven alvorens hij erin slaagde te ontsnappen en naar zijn vriend L. te vluchten (administratief dossier, CGVS I, p. 33-38; CGVS II, p. 5, 16-19).

2.3.5.2.4.1. Met de commissaris-generaal kan vooreerst worden vastgesteld dat verzoeker opnieuw bijzonder weinig weet te vertellen over zijn oom. Door in het verzoekschrift te volharden in zijn verklaringen en te opperen dat hij de kinderen van zijn oom nooit gezien heeft zodat hij er ook weinig informatie over heeft, slaagt verzoeker er niet in zijn beperkte kennis omtrent zijn oom – nochtans spilfiguur in zijn asielrelaas – te vergoelijken. De motivering van de bestreden beslissing in dit verband blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.5.2.4.2. Verder overweegt de commissaris-generaal op goede gronden:

“Wat de geloofwaardigheid van uw verblijf bij uw oom en de gedwongen bekering echter drastisch aantast, zijn uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. Voor de DVZ verklaarde u het volgende: ‘Mijn moeder sprak met de broer van mijn vader om mij naar school te laten sturen. Nadat ik naar mijn oom ging in

11.2016 stuurde hij me naar een school, een moslimschool. Na 4u 's ochtends gingen we altijd naar de moskee om te bidden. Ik was bij hem, soms ging ik naar de moslimschool. Ik kon dit niet verder doen omdat ik al besloten had een christen te zijn. Daardoor kreeg ik problemen met mijn oom. Telkens hij mij naar de moskee wou brengen, zei ik nee. Hij zei dat ik bij hem woonde en dat ik moest bidden en naar de moskee moest gaan. Als je christen wilt zijn, kan ik je niet meer toelaten in dit huis te eten. Hij sloeg mij en zei dat ik het huis moest verlaten. Ik ging terug naar mijn moeder. Toen ik daar terug was, zei mijn moeder dat ze geen plaats meer had omdat ze nu getrouwd was en niet wilde scheiden van haar man. Ze zei dat ik terug moest naar mijn oom. Ik kon dat niet want ik wil een christen zijn. Ik ging naar mijn vriend en sliep op de straat. In 04/2017 nam mijn vriend iemand zijn geld. Daarom verliet ik het land met mijn vriend'(zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Uw verklaringen op het CGVS zijn echter dermate verschillend dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan de vermeende vervolgingsfeiten en de daaruit voortvloeiende vrees bij terugkeer door uw oom te zullen worden gedood. Tijdens de persoonlijke onderhoudsop het CGVS verklaart u immers door uw oom om 4 uur 's morgens naar de moskee te zijn gebracht. Welke moskee en waar die was, herinnert u zich niet. Wanneer u in de moskee begon te bidden als een christen, werd u terechtgewezen door uw oom dat moslims zo niet bidden waarop u reageerde geen moslim te zijn. Na die ene keer ging u niet meer naar de moskee, terwijl u voor de DVZ nog verklaarde altijd met uw oom naar de moskee te zijn gegaan tot u op een gegeven moment weigerde. Nadat u op een keer opnieuw weigerde om uw oom te vergezellen naar de moskee werd u door hem geslagen terwijl vier van zijn vrienden u vasthielden. Nadat hij u sloeg, zei hij dat je moest doen wat hij zei: naar de moskee gaan en bidden. Als u niet naar de moskee zou gaan, zou je stoppen met te eten in zijn huis en zijn huis verlaten. Iets later echter verklaart u geheel afwijkend dat uw oom, nadat hij u sloeg, zei dat zelfs indien u zou ontsnappen hij u overal zou volgen – wat in tegenstrijd is met uw eerdere verklaringen alsook uw verklaringen voor de DVZ. Bovendien kan niet worden ingezien waarom uw oom, waarmee u gans uw leven geen contact had en die niet naar u omzag, u zou achtervolgen teneinde u te kunnen bekeren tot de islam. Ook het vervolg van uw verklaringen is tegenstrijdig aangezien u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart te zijn ontsnapt uit het huis van uw oom, terwijl u voor de DVZ nog verklaarde dat uw oom u zei het huis te moeten verlaten. U ging terug naar uw moeder die u niet kon helpen aangezien ze inmiddels trouwde met uw stiefvader en ze niet van hem wilde scheiden, waarna u opnieuw op straat belandde, tot u – volgens de versie op de DVZ- met uw vriend het land verliet. Op het CGVS echter verklaart u na twee dagen op straat door twee vrienden van uw oom terug te zijn gebracht naar zijn huis en dat uw oom bij terugkeer zei dat u niet van hem zou kunnen ontsnappen. Uw oom sloot u op in het huis en bracht u enkele dagen later naar een Koranschool, waarvan de eigenaar Hu.(...) heet maar waarvan u de naam niet kent, waar u gedurende een maand zat teneinde te bidden en de Koran te bestuderen (zie notities dd. 23/03/2021, p. 37), wat u voor de DVZ niet als dusdanig vermeldde. Hierdoor zijn zowel uw vrees, namelijk te worden gedood door uw oom omdat u weigerde moslim te worden, als uw beweringen, namelijk dat uw oom dermate ver zou zijn gegaan om u te ontvoeren om u alsnog tot de islam te dwingen, geenszins geloofwaardig."

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift benadrukt dat hij meerdere keren naar de moskee ging met zijn oom maar zich niet precies herinnert hoe vaak dat dan wel was, postuleert hij opnieuw een nieuwe voorstelling van de feiten, hetgeen des te meer de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondergraaft.

Verzoeker vervolgt dat zijn oom aangaf dat hij hem niet wilde terugzien als hij terugkwam van het werk doordat verzoeker opnieuw weigerde naar de moskee te gaan en dat dit in principe neerkomt op het feit dat hij door zijn oom het huis werd uitgezet, hetgeen hij evenwel zelf als een ontsnapping ervoer zodat zijn verklaringen niet tegenstrijdig zijn. De Raad merkt op dat verzoekers bewering dat zijn oom hem de deur zou hebben gewezen omdat hij niet naar de moskee ging, wel degelijk haaks staat op zijn verklaring dat hij zelf het initiatief zou hebben genomen en zou zijn ontsnapt uit de woning van zijn oom. In dit verband dient eveneens gewezen op verzoekers verklaring als zou zijn oom hem hebben bedreigd dat hij, zelfs indien verzoeker zou ontsnappen, verzoeker overal zou volgen (administratief dossier, CGVS I, p. 35); hetgeen moeilijk te verzoenen valt met de bewering dat zijn oom hem de deur had gewezen omwille van zijn weigerende houding ten aanzien van een bekering.

2.3.5.2.4.3. Nog daargelaten de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, is het allerminst aannemelijk dat verzoekers oom, die zich voordien niet bezighield met verzoekers leven (administratief dossier, CGVS I, p. 36; CGVS II, p. 14-15), hem plotsklaps met een rotsvaste overtuiging zou hebben willen bekeren tot de islam, in die mate dat hij overging tot mishandeling, ontvoering en opsluiting. Gevraagd waarom verzoekers oom wilde dat hij terugkeerde nadat hij ontsnapte (of het huis werd uitgezet), stelt verzoeker dat zijn oom zei dat hij in zijn huis, als zoon van zijn broer, diende te doen wat hij zei en zijn moeder hem naar daar bracht (administratief dossier, CGVS I, p. 36). Nogmaals gepeild naar de reden waarom zijn oom halsstarrig vasthield aan verzoekers aanwezigheid in zijn huis ondanks

zijn weigering zich te bekeren tot de islam, antwoordt verzoeker eerder laconiek “*Het was zo.*” (*ibid.*). Ook wanneer de vraag hem een derde maal wordt gesteld, biedt verzoeker geen bijkomende duiding (*ibid.*).

Verzoeker oppert in het verzoekschrift dat het logisch is dat zijn oom hem dwong tot een bekering tot de islam en mee te bidden, vermits verzoeker onder hetzelfde dak met hem leefde en een zoon was van zijn broer, terwijl zijn moeder niet onder hetzelfde dak leefde en niet tot dezelfde bloedband behoorde als zijn oom. Verzoeker brengt met dit betoog evenwel geen enkel valabel argument bij om de vaststelling te weerleggen dat het niet geloofwaardig is dat zijn oom dermate ver zou willen gaan om hem te ontvoeren en alsnog te dwingen zich te bekeren tot de islam.

2.3.5.2.4.4. Door in het verzoekschrift te volharden in zijn verklaringen omtrent zijn ontsnapping uit de Koranschool, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht, vermag verzoeker geen afbreuk te doen aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing waar te dezen staat te lezen: *“Tenslotte dient opgemerkt dat ook uw verklaringen omtrent uw ontsnapping uit de Koranschool niet kunnen overtuigen. U verklaart niet te weten waar de Koranschool was, noch wat de naam van de Koranschool is. U werd immers door uw oom per auto daarheen gebracht. U gevraagd waar u heenging nadat u ontsnapte aangezien u verklaarde niet te weten waar u was, herhaalt u met een auto daarheen te zijn gebracht en dat het niet ver was vanwaar uw oom woonde, maar u de weg niet kende (zie notities dd. 15/06/2021, p. 19). Het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat het 45 minuten à 1 uur per auto was naar de Koranschool waarmee u toch een behoorlijke afstand moet hebben afgelegd (zie notities dd. 23/03/2021, p. 37). U nogmaals gevraagd waar u heenging aangezien u de weg niet wist, geeft u verrassend genoeg aan de grote weg te hebben genomen waar de auto’s passeren en dat uw oom de gemeenschapsweg nam wanneer hij u wegbracht (zie notities dd. 25/06/2021, p. 19). Het hoeft geen betoog dat deze verklaring in tegenstrijd is met uw eerdere verklaring de weg die uw oom nam niet te hebben gekend. Bovendien verklaart u meteen te hebben geweten hoe naar het huis van uw vriend La.(...) te gaan, middels het volgen van kruispunten langs de baan. Deze verklaring contrasteert echter met uw opgehangen profiel van iemand die jarenlang in sociale isolatie leefde, het huis niet mocht verlaten van zijn stiefvader en geen telefoon had. Verder contrasteert deze verklaring met uw bewering helemaal niet te weten waar de Koranschool, waar u beweerdelijk een maand verbleef, ergens was.”*

Dat verzoeker zijn vriend La. kende van toen hij nog kind was en vooraleer hij bij zijn stiefvader woonde in 2008 – en dus ruim 8 jaar voor zijn beweerde ontsnapping uit de Koranschool –, kan geenszins als valabele verklaring worden aangebracht om de motivering te weerleggen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker enerzijds verklaart niet te weten waar de Koranschool was, doch anderzijds vanuit die school wel in staat was om de woning van zijn vriend La. te vinden. Verzoeker brengt overigens geen enkel argument bij om de inconsistenties in zijn verklaringen over de ligging van de Koranschool te verklaren of te weerleggen.

2.3.5.2.5. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog aanvoert dat hij op duidelijke wijze zijn vrees voor vervolging “*door de Taliban vanwege het feit dat haar broer een talibanstrijder was die om het leven kwam bij gevechten en zij diens plaats moest innemen*” heeft geuit tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, is het de Raad niet duidelijk waarop hij doelt vermits hij zelf een vrees voor zijn oom langs moederszijde heeft uitgedrukt (administratief dossier, ‘vragenlijst’ DVZ, vraag 3.5.; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23 maart 2021 (hierna: CGVS I), p. 33-38; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 15 juni 2021 (hierna: CGVS II), p. 5 en 15-20).

2.3.5.3. De documenten die door verzoeker werden bijgebracht vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Vooreerst wordt met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde geboorteakte geoordeeld als volgt:

“Wat de door u neergelegde geboorteakte betreft, dient opgemerkt dat uw verklaring over de manier waarop u ze zou hebben verkregen, weinig steek houdt. U verklaart contact te hebben genomen met uw zus, die vervolgens uw pastoor contacteerde omdat u de geboorteakte in Spanje nodig zou hebben gehad als bewijs van uw Liberiaans staatsburgerschap. (...) Gevraagd wie de geboorteakte regelde in Liberia, geeft u aan het niet te weten en dat de pastoor misschien naar uw moeder ging. U had immers enkel contact met uw zus die het verder regelde. U weet kortom niet ‘100 %’ zeker wie en hoe uw geboorteakte tijdens uw afwezigheid, in 2019, in Liberia regelde. U voegt toe dat het gemeentehuis uw naam, geboorteplaats en geboortedatum had en de pastoor voor uw geboorteakte naar het gemeentehuis diende te gaan waar hij vermoedelijk uw naam gaf. Of uw pastoor contact heeft of had met uw moeder weet u niet. Waarom en hoe uw geboorteakte op het Belgisch consulaat werd gelegaliseerd, weet u evenmin daar u slechts oppert te denken dat uw pastor alles deed (zie notities dd. 15/06/2021, p. 26-28). Over het

verkrijgen van uw geboorteakte legt u kortom enkel twijfelachtige verklaringen af zonder met zekerheid te kunnen stellen hoe de akte, die als enige bewijs van uw identiteit (en volgens u ook de nationaliteit van uw moeder) telt, werd neergelegd. Uw verklaringen hieromtrent zijn dan ook niet aannemelijk.

Uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt overigens dat de geboorteakte wel via uw moeder moet zijn gegaan aangezien de wet stipuleert dat bij aanvraag van een 'delayed birth certificate' voor minderjarigen de ouders of de wettelijke voogden het moeten aanvragen en u 17 jaar oud was op moment van afgifte van uw geboorteakte. Bovendien is een van onderstaande documenten vereist om een geboorteakte te verkrijgen: een geldige nationale identiteitskaart, een paspoort, een rijbewijs, een voter's registration card, een kopie van de geldige identiteitskaart of voter's registration card van de ouders, in het bijzonder van de moeder. Indien de aanvrager geen van bovenstaande documenten in zijn bezit heeft, kan een affidavit volstaan. Het verwondert bovendien dat in de begeleidende brief ('to whom it may concern') staat dat er een geboorteakte werd afgeleverd 'under the caption "delayed registration of birth"', maar dit geenszins blijkt uit de voorgelegde akte waar geen melding wordt gemaakt van 'delayed', wat uit de neergelegde informatie blijkt wel zo te moeten zijn. Gegeven het bovenstaande is het moeilijk om enige waarde toe te kennen aan de neergelegde akte. Bovendien dient opgemerkt dat de vaststelling dat de geboorteakte melding maakt van de Liberiaanse nationaliteit van uw moeder geen bewijs vormt dat ze ook niet over de Guineese nationaliteit zou beschikken."

Door opnieuw te volharden in zijn verklaringen als zou hij enkel in contact hebben gestaan met de pastoor en zijn zus en het dus niet verwonderlijk is dat hij hen contacteerde met de vraag om de geboorteakte te verkrijgen, slaagt verzoeker er niet in om de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent het verkrijgen van de akte te verklaren of te weerleggen. Te meer daar uit de landeninformatie blijkt dat de geboorteakte wel degelijk via zijn moeder moet zijn gegaan (administratief dossier, map 'Landeninformatie', stuk 1). Dat er in de begeleidende brief een fout werd gemaakt doordat er melding wordt gemaakt van een "delayed registration of birth" betreft een blote bewering. Bovendien blijkt uit de voormelde landeninformatie dat een "delayed registration of birth" het proces is waarbij de geboorte van een kind in de registers van de burgerlijke stand worden geregistreerd nadat er een jaar (of meer) is verstreken sinds de geboorte (administratief dossier, map 'Landeninformatie', stuk 1, p. 16). Aangezien de bijgebrachte geboorteakte een origineel betreft en dus geen kopie verkregen voor iemand die zich buiten zijn land van herkomst bevindt (*ibid.*, p. 23), kan wel degelijk worden aangenomen dat het hier om een "delayed registration of birth" dient te gaan. Dat verzoeker een pasfoto toezond aan zijn pastoor, kan evenmin als bewijs worden aanvaard dat aan alle voorwaarden voor het verkrijgen van een dergelijk geboortecertificaat zou zijn voldaan, zoals ook blijkt uit het voorgaande.

Het enkele gegeven dat de geboorteakte werd gelegaliseerd, betekent niet noodzakelijkerwijze dat werd nagegaan of het certificaat werd verkregen via de geijkte weg, noch dat de inhoud ervan overeenstemt met de werkelijkheid. In dit verband valt bovendien op dat het Belgische consulaat in Liberia de geboorteakte zou hebben gelegaliseerd. De legalisatie gebeurde immers op 26 maart 2019, een ogenblik waarop verzoeker zich nog niet in België bevond (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 32).

Wat betreft het psychologisch attest van 22 april 2021 kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hierover hoger reeds is komen vast te staan.

Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de uitgebreide motieven met betrekking tot de overige door hem voorgelegde documenten, zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.5.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Het uitgebreid betoog in verband met het voordeel van de twijfel, is dan ook niet dienstig.

2.3.5.5. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen

allerminst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS tweemaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en voogd, dit alles in aanwezigheid van een *protection officer* die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.9. Waar verzoeker in ondergeschikte orde nog vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. COCHEZ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

A. DE SMET